

சிந்திரன்

தெளிவதீரை,

தங்கச்சி... அப்பா அண்ணை
எல்லாரும் அங்கிய நாட்டில்...
கிழிந்த நூதான் மொங்கலேனும்

டியூட்டரில்
மொங்கச்
சொல்லித்
தாவில்லையே!

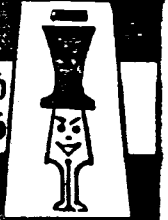

ஜனவரி 1980

விலை
1-35

சுதந்தரன்

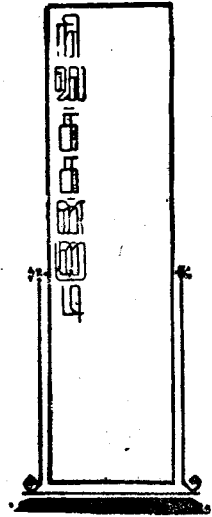
செம்மொழித் தெய்வம்
சிசிபெய் சினாயம்

நகை 18

தை 1980

சுலை 1

புதிய ஆண்டு மலர்ந்துவிட்டது புத்தாண்டின் முதல்திழை இதோ உங்கள் கைகளில்...

பூரிப்பும் புதுமையும் செறிந்ததாக இவ்வாண்டு உங்களுக்கமைய சிரித்திரனின் சீரிய வாழ்த்துக்கள் உங்களுக்காகட்டும்.

‘சிரித்திரன்’ தன் ‘நிலை’ ப்பாட்டை பொது ஜனங்களோடு பரஸ்பரம் இனங்காட்டிக் கொள்ள விளையும் போதெல்லாம் ‘நிலைக்கண்ணாடி’ யூடாகவே பிரதிபலிக்கச் செய்து வந்திருக்கிறான்—

பன்முகப்பட்ட போராட்ட நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியில் சிரித்திரனின் சாதனைகள் — அச்சாதனைகளின் மூல வேர்களான நீங்கள் மனப்பூர்வமாக உணர்ந்தவர்களே.. ஆகவே விஷயத்திற்கு நேரடியாகவே வருகிறேன்.

சிரித்திரனின் பக்கங்களைக் கூட்டுங்கள், அதிக விஷயங்களைப் போடுங்கள், குறித்தேதிகளில் தவறாது வெளியிடுங்கள்... நிறைய கேலிச் சித்திரங்கள் பிரசுரியுங்கள்...

இப்படியெல்லாம் உங்கள் அன்புக்கட்டளைகள் ஒருபுறம் மறுபுறம் அச்சச் சாதனங்களின் விலைகளில் வாசியான ஏற்றம்...

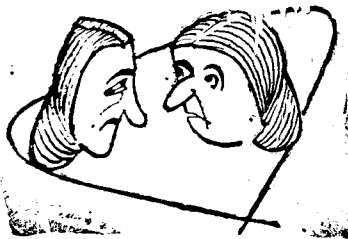
இவ்விரண்டுக்குமிடையே நாம் தவித்து நிற்கும்போது உங்களின் ஆதரவான ஆலோசனைகளே ஓர் ஆக்கபூர்வமான முடிவுக்கு எம்மை நிறுத்தியிருக்கின்றது.

ஆம், உங்கள் விருப்பப்படியே, புதிய அம்சங்களும் அதிக பக்கங்களுடனும் புதியதோற்றத்துடன் சிரித்திரன் இம்மாதம் முதல் வெளிவருகிறது. ஆகவே இம்மாதம் முதல் சிரித்திரனின் விலையை 1/35 ஆக மாற்றியுள்ளோம்.

உங்கள் ஆலோசனையின் விருப்பத்தின் பிரகாரம் நாம் மேற்கொண்ட இம்மாற்றத்திற்கு உங்களின் ஆதரவு என்றும் இருக்கும் என்பது எமது நம்பிக்கை...

புத்தாண்டில் புதிய நம்பிக்கைகளுடன் தனது இலட்சியப் பணியைச் சிறப்பிடன் தொடர உங்களின் நல்லாசிகளை நல்குங்கள்.

வாசகப்பெருமக்களின் இறுக்கமான கரங்களும், நெருக்கமான இதயங்களும் ஆதரவாக இருக்கும்வரை சிரித்திரன் உற்சாகமாகத்தன் பணியில் தொடருவான் என்பதுறுதி.

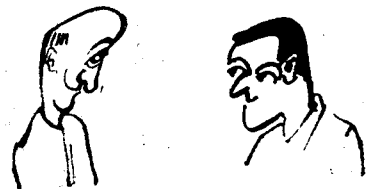
● என் குடிகாரக் கணவனுக்கே வீட்டுக்கு வருவதற்கு வழி தெரியவில்லை.

□ கவலைப்படாதே... தைபிறந்தால் வழிபிறக்குமென்பார்கள்...

● இம்முறை புது வருடத்திற்கு ஒரு பட்டாஸ் சத்தமும் கேட்கவில்லையே!

□ மோட்டார்சைக்கிள் நிறைய இறக்குமதியாயிருக்கு. அதுகள் வெடித்துக்கொண்டோடு வதால் வெடிச்சத்தம் கேட்கவில்லை.

பள்ளி ஆசிரியர்: மாணவர்களுக்கு அரசாங்கம் இலவசமாக புத்தகங்கள் கொடுப்பது பராட்டப்பட வேண்டிய விஷயம்.

பத்திரிகை ஆசிரியர்: பிற்காலத்தில் மாணவர்கள் பத்திரிகைகளும் ஒசியில் படிக்கும் பழக்கத்திற்கு இது வித்திடுமோ தெரியவில்லை.

கதம்பவனம்

இன்று உலகில் உயிருடன் உலவும் தத்துவ வாதிகளுள்ளே உயர்ந்தவராகவும், உன்னதமான வராகவும் கருதப்படுபவர் ஜித்து கிருஸ்ணமூர்த்தி அவர்கள். விழிப்புணர்வைத் தூண்டும் சக்தி அவரது கருத்துக்களுக்கு உண்டு ஒழுக்கம் பற்றி கீழ்வருமாறு வரையின் றார்.

“கட்டிவளர்க்கப்படும் ஒழுக்கம் — நல்லறம் கோரமானது. ஏனென்றால் ஒழுக்கத்தைக் கட்டிவளர்க்கும்போது அது ஒழுக்கமில்லாமல் போய்விடுகின்றன. ஒழுக்கம் இயற்கையானது காலம் கடந்தது. நிகழ்காலத்தில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருப்பது.”

0-----0

1927-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 27-ம் திகதி அண்ணல் மகாத்மா காந்தியவர்கள் யாழ்ப்பாணத்து இந்துக்கள் மத்தியில் பேசும்போது பிசுவருமாறு குறிப்பிட்டார். “நீங்கள் நல்ல இந்துக்களாக இருக்க விரும்பினால்; நீங்கள் அறிவுள்ளவர்களாக இருந்தால், தீண்டாதாரீ என்று அழைக்கப்படுபவர்களுக்கு எல்லா ஆலயங்களின் கதவுகளையும் திறந்து விடுங்கள்”

0-----0

20 ஆண்டுகளை அவன் இங்கிலாந்து தேசத்தில் கழித்தவன் பாரிஸ்டர் பட்டம் பெற்றவன். தன் வாழ்வைத் தொடங்க எண்ணி, சட்டத்துறையில் இறங்கி, அதிலே மனிதாபிமானச் சிந்தனையோடு வாதிட்டமையால் தோல்வியைத் தழுவியவன்.

அமைதிமிகு இடங்களை நாடி ஓடியவன்.

தன்பெயரோடு ‘அழகு’தனை எப்படி சேர்த்தானோ, அதுபோலத்

தன் அனைத்துப் படைப்புக்களிலும் அழகுதனைச் சேர்த்துக் கொண்டவன்.

அனைத்துக் கதைகளையும் ஆங்கிலத்திலேயே எழுதி அதனுள் யாழ்ப்பாண மண்வாசனையை ஆழப்படுத்தவன்.

“யாழ்ப்பாணம் அவனைச் சாகடித்து விட்டது.” இது அவனைப் பற்றி ஒருமுதிய எழுத்தாளரின் கூற்று.

சர்வதேசப் புகழ்பெற்ற அந்த மாபெரும் கலைஞன்தான் இரண்டு வருடங்களுக்கும் முன் அமரத்துவம் எய்திய அழகு. சுப்பிரமணியம்.

‘Closing time’ ‘Big Girl’

இரண்டு அவனது சிறுகதைகளைத் தாங்கிய பெட்டகங்கள்.

0-----0

கவிதை என்னுள்ளன? புதுமைப் பித்தன் கீழ்வருமாறு விளக்கம் தருகின்றார்.

“கவிதை மனிதனின் உணர்ச்சியில் பிறந்த உண்மை!

உள்ளப் பாற்கடலில் பிறந்த அமிர்த கலசம்.

மனித உள்ளம் யதார்த்த (Realistic) உலகத்துடன் ஒன்றுபட்டோ பிரிந்தோ கண்டகனவு.

அது உள்ள நெகிழ்ச்சியிலே, உணர்ச்சிவசப்பட்டு வேகத்துடன் வெளிப்படுகின்றது.

அதுதான் கவிதை.”

0-----0

உண்மையான கலைஞன்பணத்தை வாழுவதற்குரிய ஒரு கருவியாகக் கொள்ளுவானே யொழிய, அதுவே இலட்சியம் எனக்கொள்ளான்.

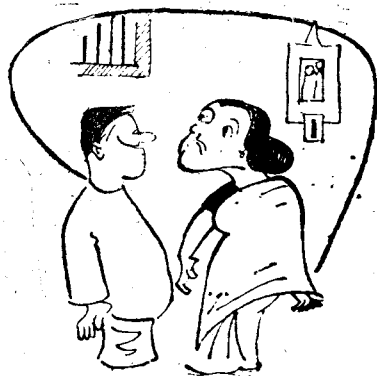
‘குயில்’

சங்கானை திரு சோ. சிவஞானம் குலநாயகம் பொது நிர்வாக வலயத்திற்கு பிரசித்த நொத்தாரிஸ் ஆக நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இவர் அண்மையில் தனது சத்தியப் பிரமாணத்தை யாழ் உயர்நீதிமன்ற நீதிவான் ஜனாபம் எம். ஜமீல் முன்நிலையில் எடுத்துக்கொண்டார்.

இப்பதவியை ஏற்க முன் திரு குலநாயகம் தபால் தந்தித் திணைக்களத்தில் தபால் அதிபராகக் கடமையாற்றினார். இவர் யாழ்-சட்டத்தரணியும் பிரசித்த நொத்தாரிசுமான திரு. சோ. சிவஞானம் திருமதி தேவி கிவஞானம் தம்பதிகளின் சிரேஷ்ட புத்திரனாவார்.

யாழ்ப்பாணக்கல்லூரி யாழ்ப்பாண மத்தியக்கல்லூரி. கொழும்பு தொழில் நுட்பக் கல்லூரி ஆகியவற்றின் பழைய மாணவரான திரு குலநாயகம் லண்டன் சாட்டட் இன்ஸ்டிரியூட் ஒவ் ரான்ஸ் போட் நிறுவனத்தின் இலங்கை அங்கத்தவர் ஆக நியமனத்தையும் பெற்றுள்ளார். சில ஆண்டுகளுக்குமுன் இவர் ‘சிரித்திரன்’ உதவி ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். யாழ். பகுதி சமூக, தொழிற்சங்க ஸ்தாபனங்களில் ஈடுபாடுள்ளவர்.

சிரித்திரன் இவரின் முன்னேற்றத்திற்கு தனது ஆசிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறான்.

மனைவி: மருமகன் ஸ்கூட்டர் வாங்கித் தரச்சொல்லி பிடிவாத மாயிருக்கிறாரே!

கணவன்: போடி மண்டு... அப்புறம் எங்களுக்கும் உதைப்புடார்.

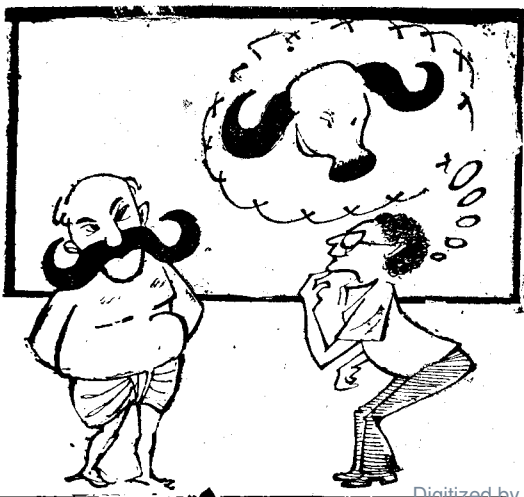
● என் மகனின் அரசியல் தீவிரவாதம் எனக்குப் பயமாயிருக்கு.

□ கல்யாணம் செய்துவையும்... மாமன் மாமி அந்த வாதத்திற்கு மருந்து செய்து சுகப்படுத்திப் போடுவார்கள்.

● விஷயம் பிறைத்துப் போச்சு
□ என்ன விஷயம்.

● நான் குதிரை ஓடிக்காதல்கடிதம் எழுதினேன். அவன் விஷயம் புரிந்து இப்போகுதிரையைக் காதலிக்கிறான்.

ஓப்பியல்

● என்ன குதிரை ஓடிப்பழகிறீங்க!

□ யாழ்ப்பாண ரோட்டில் சைக்கிள் சவாரி போவதற்கு அந்தப்பழக்கம் உதவும்.

● கொழும்பில் கார்வந்து நிறைந்து வீதியில் போவது கஷ்டமாம்... எப்படித்தப்பி வந்தீங்க.

□ கிளித்தட்டு விளையாடத் தெரிந்தபடியால் தப்பி வந்திட்டன்.

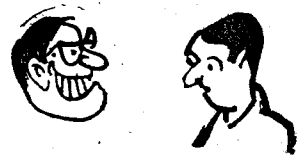
● நம்மவர்களும் பெரும் விஞ்ஞானிகள்தான்.

□ ஏன்... ஏதும் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்களா?

● பனம்பழத்தோசை கண்டு பிடித்திருக்கின்றார்கள்.

ஆயுள் கைதி; எனக்கு இந்த தைபிறந்தால் வழிபிறக்கும் என் பதில் நம்பிக்கையில்லை.

சந்திரத்தினம்

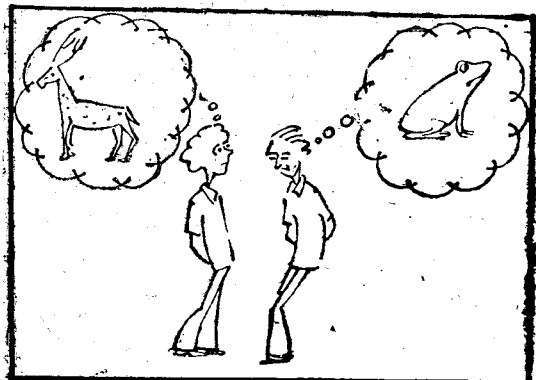
சந்திரத்தினம்: டாக்டர் உங்க ஆஸ்பத்திரியில் மோட்டார் சைக்கிள் வாட் ஒன்று துறந்தால் நல்லது.

டாக்டர்: ஏன்

சந்திரத்தினம்: சந்தியில் மாத்திரம் எத்தனை மோட்டார் சைக்கிள் 'ஸ்ரன்ட்' காட்சிகளைப் பார்த்திட்டேன்.

□ என்ன அப்பாவும் அம்மாவும் கவலையாயிருக்கிறார்கள்.

● அப்பா எனக்கு பள்ளியில் இடம் கிடைக்கவில்லையே என்ற கவலை அம்மா தனக்கு தியேட்டரில் இடம் கிடைக்கவில்லையே என்ற கவலை.

● என்னுடைய காதலி ஒரு தவளை பிடித்துத் தரட்டாம்

□ இராமனின் காதலி மாணப்பிடித்துத் தரச்சொல்லிக் கேட்டாள்... உன்காதலி தவளை வேனுமென்று நிற்கிறாளே!

● என் காதலி ஒரு உயிரியல்மாணவி

நேயர் கலம்

□ சென்ற 'டிசம்பர்' இதழ் எல்லா வகையிலும் சிறப்பாக அமைந்து விட்டது. குறிப்பாக போட்டிக் கதைகளுக்கான விமர்சனங்கள் அத்தனையும் கதைகளுக்கு மேலும் மெருகு கொடுத்து விட்டன. விமர்சனங்களை வரிசைக்கிரமமாகத் தெரிவுசெய்த ஆசிரியர் குழுவுக்கு எனது பாராட்டுக்கள்!

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி மிகவும் இறுக்கமாக இருக்கிறது. மூளைக்கு வேலை கொடுப்பதற்கு இறுதிக்கெடு தேதி 15 போதாதே!

க. மாணிக்கம்
அச்சவேலி வடக்கு

□ நேற்று காலை (சனி) Train இல் நான் இருந்த பெட்டிக்குள் மூன்று சிரித்திரன்கள் உலாவின. அவர்களிடம் மாறி மாறி பெட்டி முழுவதும் சிரித்திரன் பரவியது.

கடலை விற்கவந்த ஒருசிறுவன் ஒரு சிரித்திரனோடு வந்து ஏறி ஒரு மூலையில் இருந்து சிரித்திரனை வாசித்து முடித்தபின் தான் கடலை விற்கத்தொடங்கினான். அதனைப் பார்த்த எனக்கு உடல் பூரித்து விட்டது.

தர்மா
வவுனியா

□ சிரித்திரன் சிறுகதைப் போட்டி விமர்சனங்கள், மிகவும் பிரமாதம். தமிழ்ப் பிரியா அவர்கள் எழுதிய "காரணிகள்" சிறுகதை மிகவும் சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. ஒரு பெண்ணின் அந்தரங்க உணர்வுகளையும் அபிவிருத்திகளையும் அடப்படியே

படம் பிடித்துக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. வே. தில்லை நாதன் அவர்கள் எழுதிய, சுரமீன்களும் சிறியமீன்களும் சிறுகதை பாராட்டும்படியாக உள்ளது. சிரித்திரனில் சில இடங்களில், எழுத்துப்பிழைகள் தென்படுகின்றன. எங்கே எங்கள் மெயில்வாகனத்தாரை கர்ணவில்லையே...

வி. ஆர். தங்கவேல்
'விக்கேன்ஸ்வரவாசா'
அச்சவேலி வடக்கு

□ அன்புடையீர்!

தொடர்ந்து எழுதாவிட்டாலும் தங்கள் பத்திரிகையைத் தொடர்ந்து படிப்பதிலும் அதிலுள்ள விஷயங்களை ஆழ்ந்து நோக்குவதிலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டுதானிருக்கிறேன். எங்களுடைய பாராட்டுக்கள்தான் உங்களுடைய ஆன்மீகப் போராட்டம் நிறைந்த இலக்கியப்பணிக்கு அளிக்கும் பொன்னுடைகள் என்றால் அவை உங்களுக்குத் தொடர்ந்து கிடைத்துக் கொண்டே இருக்கும்.

சமீப காலமாகச் சிரித்திரனில் வரும் கதைகளின் இலக்கியத்தரத்தைப் பேணுவதில் தாங்கள் எடுக்கும் முயற்சிக்குப் பாராட்டுதல்கள். அது தொடரட்டும், அட்டைப் படத்திலுள்ள கருத்தாழமும் மகுடி பதில்களிலுள்ள பொறியாழமும், ஊசிமுனையாகவும், திகழும் கடர்விடும் முத்துக்களும் தங்களுக்கென்று தரமுள்ள பல இரசிகர்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது புதிய எழுத்தாளர்களைத் தாங்கள் ஊக்குவிக்கும் முறையும், இலக்கிய உலகில் புதிய விமர்சகர்களைத் தோற்றுவிக்கும் முயற்சியும் இலக்கிய உலகம் என்றும் உங்களை நினைவில் வைத்திருக்கப் போதுமானது. சிரித்திரன் வெளிவருவது தாமதப்படும் போது மனம் சஞ்சலப்படுகிறது. ஆனாலும் ஈழத்து இலக்கிய இரசிகர்கள் தங்கள் பத்திரிகைக்கு என்றும் ஆதரவு தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். கவர்ச்சியாக போட்டியிடும் தமிழகப் பத்திரிகையோடு ஈழத்தின் சிரித்திரன், மல்லிகை போன்ற பத்திரிகைகள் சத்தியப் போராட்டம் நடத்த நேர்த்திருப்பது வருத்தப்படவேண்டிய ஒன்றுதான். ஆனாலும் எத்தனை விளக்குகள் வந்தாலும் குத்துவிளக்கின் மகத்துவம் குறையாது அல்லவா? அந்த நம்பிக்கையில் உங்கள் பணியும் வெற்றியடையும் என்றே நம்புகிறேன்.

மாலைனி கந்தசாமி
பூரண பவனம்
கண்டி விதி
சாவகச்சேரி

ஒருமைப் பாட்டில் கவிஞர்கள்

தனியொருவனுக்கு குணவில்லை
யெனில்
ஐகத்தினை அழித்திடுவோம்.
பாரதி

ஒரு குடிசையில்
தீபம்
எரியாவிட்டாலும்
இந்திய தேசமே
இருண்டு போய்விடும்
மேத்தா

பாதை தவறிய கால்கள் விரும்பிய
ஊர்சென்று சேர்வதில்லை.

நா. காமராஜன்
(இன்று)

பாதையைவிட்டு விலகிய கால்கள்
ஊர்போய்ச் சேராது.

கண்ணதாசன்
(அன்று)

- மனிதன் இறைவன் படைப்பில் உயர்ந்தவன்.
- மண்ணைக் கட்டி... யானை இருந்தாலும் ஆயிரம் பொன் இறந்தாலும் ஆயிரம்பொன்

விசாரணை அதிகாரி: வழக்கு தாக்கல் செய்தான் காரணம்.

பெண்: கணவனை விவாகரத்துச் செய்ய விரும்புகிறேன்.

விசாரணை அதிகாரி: கணவனின் பெயர் என்ன?

பெண்: கணவன் பெயர் சொல் கக்கூடாதுங்க,

மந்தரவாதி: அவல் சரிப்பண்ணி வைத்தாயா?

மனைவி: மேடையில் போத்தல் ஓடு இரும்பு எல்லாம் சாப்பிடுவார்... வீட்டிற்கு வந்தால்தான் அவர் வாய்க்கு அவல்... கரும்பு எல்லாம் தேவைப்படுகிறது.

குடிகாரன்: டரெக்டர் சார் என்னை வைத்து தேவதாஸ் படம் எடுத்தால் என்ன?

தந்தை: கழுதை உன்படிப்பில் ஒரு முன்னேற்றத்தையும் காணவில்லையே!

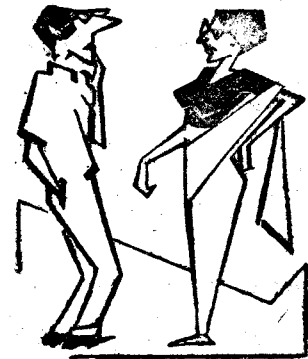
மகன்: இறைவன் தூங்கினால் எப்படி முன்னேற்றம் வரும்...

தந்தை: என்னடா பேசிரும்!

மகன்: "எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன்." ஆசிரியர் வகுப்பில் தூங்குகிறாரே! —ஜோக்கிரட்டஸ்

புத்தகம்

Mrs. டாமோடிர்ன்

Mrs டா: உங்க மூச்சே டமில் தான் டார்லிங்.

Mr டா: யூ ஆர் ரயிட் நான் ஆபிரிஸ் நித்திரையின் போதும் டமில் தான் ஸ்பீக் பண்ணிறோம்.

அரிசி வியாபாரி: ஏய்... நீ பாலில் தண்ணி கலக்கிறதா அல்லது தண்ணியில் பால் கலக்கிறதா?

பால் காரன்: நீங்க அரிசியில் கல் கலக்கிறதா அல்லது கல்லில் அரிசி கலக்கிறதா!

எழுத்தாளன் மனைவி: விமர்சகர் ஐயா என் கணவனின் படைப்பை எடை போடுறீங்களே... அவரின் எடை கூடுவதற்கு நாலு டானிக் போத்தல் வாங்கித்தந்தால் என்ன?

மகன்: அப்பா கிட்ட வாங்க... காதில் சொல்வதற்கு. நீங்கள் டொனேஷன் வாங்கிய படியால் நான் பணயக் கைதியாய் புருந்தவீட்டில் இருக்கின்றேன்.

பிச்சைக்காரன்: ஐயாசாமி முதலாளி: இந்தா 10 சதம் பிச்சைக்காரன்: ஒரு புதுவருடையரி தாங்க... வட்டிக்குக் கொடுக்கும் காசை எழுதி வைப்பதற்கு.

உங்கள் கற்பனைக்கு

பக்கத்தில் காணும் சித்திரத்துக்கான உங்கள் ஆக்கங்களை எழுதி 18-1-1980-க்கு முன்னர் கிடைக்கக் கூடியதாக அனுப்பவும். உங்கள் ஆக்கங்கள் கதை, கவிதை, சிரிகதை, கட்டுரை போன்றவற்றுள் ஒன்றாக அமையலாம் ஒருவர் எத்தனை ஆக்கங்களை வேண்டுமானாலும் அனுப்பலாம்.

க. கனகேந்திரன் புத்தூர்
கே: விலைவாசி உயர்ந்துகொண்டு போகின்றதே!

ப: ஆம்... மாதம் மாதம் கவிப் விழுந்தால் தான் இனி வாழ்க்கைச் செலவை சமாளிக்கமுடியும்.

செல்வி மனோரஞ்சிதமலர் சுன்னாகம்.
கே: சங்கீதக் கலைஞர்களுக்குள் ஒற்றுமையில்லையே!

ப: அவர்களின் சாரீரத்தில் இசையிருக்கு இதயத்தில் இசைவு இல்லை.

ம. தர்மராஜா அச்சுவேலி
கே: நாட்டிற்காக விழித்திருந்து உழைப்பவனுக்கும் இரவில் தூங்குபவனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

ப: ஒருவன் விடிவை நோக்கி விழித்திருக்கின்றான். ஒருவன் விடியும்வரை தூங்குகின்றான்.

வே. தங்கவேலி மட்டுநகர்
கே: கிழக்கு மா காணம் பற்றி உமது கருத்து?

ப: தேனூறும் ஊர்கள் நிறைந்த நாடு ஊர் பெயர்களிலும் தேனூறும். அமிர்தநதி, புண்ணைச்சோலை தரமரைக்கேணி.

செல்வி சித்திரலேகா தம்பையா மானிப்பாய்
கே: மகுடியாரே... சிறுவர்களுக்கு அழகுணர்வுண்டா?

ப: ஆபிரகாம் விற்கனுக்கு தாடி எடுப்பாக இருக்குமென்று கூறியது ஒருபெண் குழந்தையல்லவா.

தே. சேனாதிராசா தெல்லிப்பளை
கே: குடிகாரன் நாட்டமெல்லாம் எதில்?

ப: குடிகாரன் நாட்டம் நாட்டின் ஏற்றமதில் இல்லை. நாவிற்கேற்ற மதுவில்.

ப: ஸ்ரீபாலன் கொட்டாஞ்சேனை
கே: கொதிக்கும் பாத்திரத்திலிருந்து நெருப்பில் விழும் நண்டின் தலைவிதி எப்பிடிப்பட்டது?

ப: நெருப்பிற்கு அஞ்சி திபுருந்த கதை.

எஸ். எம். ஹமீட் காத்தான்குடி
கே: இன்று அநாகரீகம் எது நாகரீகம்?

ப: பெண் ஆண்வேஷம் பூண்டு நடிப்பது அநாகரீகம் பெண் ஆண்போல் உடை அணிவது நாகரீகம்.

க. மனோகரன் பனை
கே: எது புளிக்கும்?

ப: எட்டாத திராட்சை நரிக்குப் புளிக்கும், திரைத் திராட்சை பசித்தவனுக்குப் புளிக்கும்.

எ. செல்வராசா திருமலை
கே: எழுத்துலகில் நல்ல இலக்கிய மிருக்க அருவருப்பான ஆபாசத்தை ரசிப்பவன் பற்றி என்ன கருத்து?

ப: குளத்தில் தாமரையிருக்க சூதியில் இன்பம் காணும் தடித்த தோல் சகோதரம்.

ரா. ஞானகோபால் நாச்சிமார். கோவிலடி.

கே: பிசாசுக்கும் குடிகாரனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?
ப: பிசாசு மனிதனின் உயிரைக் குடிக்கும்; குடிகாரன் தன் உயிரைக் குடிப்பவன்.

க. தனகோபால் மருதமுனை
கே: தானம் செய்யா மோதிரக் கையுடையோன் எப்படிப்பட்டவன்.

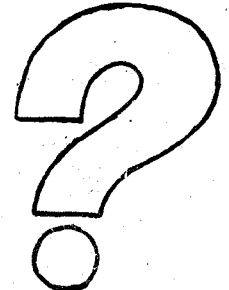
ப: கலியுக பொற்கைப் பாண்டியன்.

ப. பரமகுரு வேலனை
கே: சிந்தனை யில்லாதவனுக்கும் சிந்தனையுள்ளவனுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

ப: சிந்தனையில்லாதவன் தோல்வியில் சிதைந்து போவான் சிந்தனையுள்ளவன் தோல்வியை உரமாக்கி உயருவான்.

க. தாமோதிரம் கரவெட்டி.
கே: மலருக்கும் நட்சத்திரத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு என்ன?

ப: மலர்கள் மண்ணில் பூக்கும் நட்சத்திரங்கள். நட்சத்திரங்கள் விண்ணில் பூக்கும் மலர்கள்.

ச. சிவகுமார் மட்டுநகர்

கே; குடும்பம் வறுமைத் தீயில் எரிய குடித்துவிட்டுப்பாடிக்கொண்டிருப்பவன் எப்படிப்பட்டவன்?

ப; ரோம்புரி எரிய பிடி வாகித்த நீரோ மன்னனின் வாரிசு.

● □

ப. சிங்கராசா பருத்தித்துறை
கே: மார்கழிக் குளிக்காலத்தில் பலர் இறப்பதன் மர்மமென்ன?

ப: மார்கழிகாலனின் அறுவடை காலம்.

● □

சி. கதிர்காமநாதன் கட்டுவன்
கே; போலிச் சிரிப்பு எப்படிப்பட்டது?

ப: தங்கமுலாம் பூசியநகை.

● □

சி. நாகநாதன் உடுவில்
கே: கன்னடம் தெலுங்கு மலயாளம் தமிழ் மொழியில் தோன்றிய மொழிகளா?

ப: ஏன்யப்பான் மொழியும் தமிழில் தோன்றிய மொழிபோல் தென்படுகின்றதே. 'யமஹா ஹொண்டா, அக் காய்' என்ற யப்பானிய பெயர்களில் தமிழ் தொனிக்கின்றதே

● □

போ. தேவசேனா சாயந்தமருது
கே: கட்டிடங்களெல்லாம் விண்ணோக்கி வளர்கின்றனவே?

ப; காணிவிலை சந்திரனை முட்டி விட்டதே!

● □

சி. கனகமணி கிளிநொச்சி
கே: மனிதன் இன்று அமைதி குறைந்தவனாய் இருக்கின்றான். விமோசனமில்லையா?

ப: அரசியல் வாதிகளின் தந்திரத்திலிருந்தும் விடுதலை பெற வேண்டும்.

ப. முத்துவேல் அடம்பன்

கே: இன்றைய மாணவர்களின் கவனம் எதிர்?

ப: உணவில் A, B C அல்ல படிப்பில் A, B, C.

□ □

ம. கனகராசா. பனை

கே: தமிழ் அரசியல் வாதிகளின் மேடைப் பேச்சுப்பற்றி. உமது கருத்து?

ப: அடுத்துவரும் சந்ததியைப் பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. அடுத்து வரும் சொல்லைப் பற்றிச் சிந்திப்பவர்கள்.

□ □

ம. பரமேஸ்வரன் சுதுமலை

கே: விண்வெளி வீரர்களுக்கும் கராட்டி வீரர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

ப: கராட்டி வீரர்கள் மனிதனில் காலடி வைப்பவர்கள்.

□ □

தவராசா அடம்பன்

கே: மகுடியாரே... மனிதனுக்கு நல்லகாலம் கஷ்டகாலம் உண்டு என்கிறார்களே அதுபற்றி உமது கருத்து?

ப; மனிதனுக்கு என்ன தெய்வங்களுக்கும் நல்லகாலம் கஷ்டகாலமென்பதுண்டு. கூரையிலாமலிருந்த கோயில்கள் சில கோபுரத்துடன் உயர்ந்து நிற்கின்றனவே.

□ □

செல்வி தனதேவி கோபாலபிள்ளை

பரத்தன்
கே: அரிச்சந்தரின் பற்றி குறுக்கு வழியால் பணம் குவித்த குபேரன் என்ன நினைப்பான்?

ப: பொய்சொல்லத் தெரியாது மாளிகை வாழ்வு துறந்த ஏமாணி என நினைப்பான்.

வாசக, விமர்சக நேயர்களுக்கு.

★

சிரித்திரன் 'சிறுகதை' இலக்கியத் தோடு இணைந்ததாக 'விமர்சன' இலக்கியத்தையும் வளர்க்க முன்வந்திருக்கிறான்.

●

சிரித்திரனில் ஒவ்வொரு இதழிலும் வெளியாகும் 'சிறுகதை'களை நக்கீர விமர்சனம் செய்யுங்கள்

●

சிறந்த விமர்சனங்கள் சிரித்திரனில் பிரசுரமாகும்.

★

உங்கள் விமர்சனங்கள் நல்ல சிறுகதைகள் எழுத்தாளர்கள். சிருஷ்டிக்க வழிவகுக்கும்ல்லவா?

—□—

சிரித்திரன் சந்தா விபரம்

ஒருவருட சந்தா 18-00
ஆறுமாத சந்தா 9-00

பணத்தை காசோலையாக

எஸ். சிவஞானசுந்தரம்
559, கே. கே. எஸ் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

வெண்பா போட்டி முடிவு
அடுத்த இதழில் வெளிவரும்.

கலா பவனி

- சித்ரராஜ -

கார்த்திகை மார்சுழி மாதங்களில் கனமாக ஒலித்த ஒருபெயர் 'நாவலர்'. நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் ஈழத் தமிழரின் பண்பாட்டுக் காவலனாகத் திகழ்ந்த அப்பெரு மகனின் விழா நாடெங்கிலும் கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழா நிகழ்ச்சிகளை ஒட்டி பல்கலைக் சமூகத் தரத்தில் ஒருங்குத்தரங்கும் நினைவு மலர் வெளியீடும் நடைபெற்றன. கனதியான ஆய்வுத் தன்மை வாய்ந்த இம்முயற்சிகள் ஆறுமுக நாவலரைச் தேசியத்தலைவர் நிலைக்கு இட்டு வந்துவிட்டன என்று பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் பேசப்படுகின்றது; இருக்கலாம். ஆனால் நாவலரின் உயிர் சமயம். அதனை மறந்து உடலான தமிழ், சமூக, தேசியப் பணிகளை மட்டும் ஆராய்வது ஆய்வறமல்ல. 8-12-79 அன்று வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நிகழ்ந்த விழாவில் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய இக்கருத்து சமய நம்பிக்கையுள்ள ஆய்வறிஞர்கள் கருத்திற் கொள்ளவேண்டியதொன்றாகும்.

ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதைத் துறையில் அண்மைக் காலத்தில் ஒரு புதியவேகம் ஏற்பட்டிருப்பதை உணர முடிகின்றது. வெறும் பிரசார மேடைக் கூச்சலாக இல்லாமல் சமூகப் பிரச்சினைகளை மனிதநேயத்துடன் அணுகி நடப்பியல்புக்கு மாறாத வகையில் சித்திரிக்கும் பாங்கு இளம் தலைமுறை எழுத்தாளர்களுக்கு கைவந்தகலையாகிவிட்டது. மாதத்தில் ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து கதைகள் எழுதப்படுகின்றன. இவற்றில் ஏறத்தாழ பத்துக்கதைகள் சிரித்திரன், மல்லிகை, சுடர் சஞ்சிகைகளில் மலர்கின்றன.

கார்த்திகை மார்சுழி மாதங்களில் சிரித்திரன், மல்லிகை, சுடர் சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் சமூகத்தின் அவலநிலை, ஊழல்கள், போலீசுத்தனங்கள் ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தி மனித நேயத்தையும் தியாகசிந்தையையும் போராட்ட உணர்வையும் தூண்டு வனவாயுள்ளன.

கல்வியில் மிகவும் பிந்தங்கிய 'எஸ்டேட்' இளஞ்சந்ததிக்கு கற்றுக் கொடுக்கச் சென்ற ஒரு இளம் ஆசிரியன் இடையில் குறுக்கிட்ட தாய்ப்பர்சத்தையும் வென்று அரும்புகளின் மலர்ச்சிக்குத் தன்னை முழுமையாக ஒப்படைப்பதை மாத்தனை சோமு 'அவன் ஒருவனல்ல...' என்ற கதையில் (நவம்பர் சிரித்திரன்) காட்டுகிறார்.

தகுந்த உரமிட்டு நீர்ப்பாய்ச்சி வளர்க்கப்படாமையால் வெயில் கொடுமை தாங்காது கருகும் பயிர்போல ஆற்றல் இருந்தும் ஆதரவின்மையால் வறுமைச் சூழ

வில் கருகிவிடும் ஒரு இளையதலைமுறையை 'மார்சுழி சுடரில்' காட்டுகிறார் காவலுரான், 'அறிவைவிட அதிகாரம் வகிக்கும் முதன்மை இதே சுடரில் செ. குணரத்தினத்தின் சிபார்சுக் கடிதத்தில் அம்பலப்படுத்தப் படுகிறது.

கே. ஆர். டேவிட் கரண்டலின் வடிவங்களையும் அதற்குப் பணியாத தொழிற்றிறனையும் 'காவம் ஒரு தூரிகை' (நவம்பர் சுடர்) ஆத்மாவின் ராகமும் உடற்தாளமும், ஆகிய கதைகளில் காட்டுகிறார்.

கோப்பாய் சிவம், கே. விஜயன், 'நந்தி', வே. தில்லை நாதன், தமிழ்ப்பரியா ஆகியோர் முறையே எழுதியுள்ள ஆத்மா சாந்தியடையுமா (நவம்பர் மல்லிகை) என் குழந்தை (மேற்படி), தப்பல் (அக்டோபர் மல்லிகை) ஒரு பாடசாலை அதிபரும் சிறுவர்தின விழாவும் (மார்சுழி சுடர்) சுருமின்களும் சிறியமின்களும் (டிசம்பர் சிரித்திரன்) காரணிகள் (மேற்படி) ஆகிய கதைகள் சமுதாயத்தின் பண்முகப்பட்ட பிரச்சினைகள் தொடர்பான உணர்வோட்டங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன.

'பெண்ணடிமை'த் தனத்துக்கு எதிர்க்குரல் கொடுக்கும் வகையில் 'பெண்ணின் குரல்' சஞ்சிகை வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளது.

புதியவகை இலக்கியமாக 'அர்த்தங்கள் ஆயிரம்' என்ற செவ்வித் தொகுப்பு நூல் வெளிவந்துள்ளது. இதன் ஆசிரியர் எஸ் ஜெகதீசன்,

சுட்டுக்குருவியொன்று குரல் கொடுத்து அவரை எழுப்பியது. பிள்ளைகள் விழிப்பதற்கு முன்னர் போய்விடவேண்டுமென்பது அவரது எண்ணம். இன்னும்பொழுது புலரவில்லை. அந்தக் குருவிக்கு என்ன மகிழ்ச்சியோ? இப்படிவிடிவதற்கு முன்னர் வந்துபாடத் தொடங்கிவிடுகிறது. அதற்குச் சாப்பாட்டைப் பற்றிய கவலை இல்லை. இன்னும் கொஞ்சநேரத்தில் பறந்துபோனால் எங்காவது கொட்டிக்கிடக்கும்.

நேற்றைய இரவும் அவர் வீட்டுக்கு வந்தபொழுது நேரம் கடந்துவிட்டது. வெறும் கையோடுதான் வந்தார்; “இஞ்சரும்!... ஏதாவது இருக்கக்?” ஓ! வயிறும் வெறுமையாகவே இருக்கிறது—அவளுக்கு அழகை பொங்கியது. பிள்ளைகள் வெறு வயிற்றோடு கிடந்ததைக்கூடப் பொறுத்துக் கொண்டிருந்தவள்.

‘இப்ப இந்த மனிசனும் அலைஞ்சுபோட்டு ஒன்றுக்கும் வழியில்லாமல் வருகுதே!’—தங்களது இயலாமை நெஞ்சை வருத்தியது. இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக அவரது சுகதுக்கங்களில் சம்பங்கு கொண்டு அவருக்காகவே தனது வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துவிட்ட பவளத்திற்கு அவர் பசியோடு கிடக்கப் போகிறாரே என்ற வேதனை தொண்டையை உடைத்துக்கொண்டு வந்தது.

ஆறுமுகம் மனைவியைத் தேற்றினார். “சரிசரி... ஏனப்பா இப்ப அழுகிறாய்?... நான் சாப்பிட்டிருந்தான் வந்தான்... உங்கடையாடு எப்பிடி என்னுதான் கேட்டான்.” அவர்களுடைய பாடு

எப்படி இருந்திருக்கும் என்பது அவர் அறியாததல்ல.

பிள்ளைகளின் வயிறு காய்வதைப் பார்த்துக்கொண்டு ஒரு தாயினால் எப்படித்தான் சும்மா இருக்கமுடியும்? வெளியிலே சொன்னால் வெட்கக்கேடு—மத்தியானம் ஒருபேணி அரிசியில் (அது கூடக் கடன்பட்டு) கஞ்சியாகக் காய்ச்சி ஊற்றினான். இரண்டு குமர், மூன்று சிறுசுகள், நடுவில் இரண்டு படிக்கிற வயசுப்பெடியள். எத்தனை நாட்களுக்கு இப்படி மற்றவர்களை இரந்துகொண்டு போவது. அவர்களது சொட்டைக் கதைகளைக் கேட்பது? பவளத்திற்கு நெஞ்சு பொறுக்காத கவலை முட்டியது.

“இஞ்சருங்கோ... பிள்ளையாளுக்கெல்லாம் நஞ்சைக் குடுத்திட்டு நாங்களும் சாவமே!”

கொடுத்தல்

“உனக்கென்ன விசரே?... இப்ப என்ன குடி முழுகிப்போச் செண்டே இந்தக்கதை கதைக்கிறாய்?” —மனைவியே தனது தன்மானத்துக்குச் சவால் விடுவதாக நினைத்துக்கொண்டு ஆறுமுகம் சீறிப்பாய்ந்தார்.

அவள் அதற்குமேற் பேசவில்லை; ‘அந்த மனிசனும் தான் என்ன செய்யிறது?’

ஆறுமுகம் பாயைத் தட்டிப் போட்டுக்கொண்டுபடுக்கப்போன பொழுது பவளம் ஒரு பேணியிற் சுடுதண்ணீரைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தாள். ‘இந்தாங்கோ... வெறு வயித்தோடை கிடக்கக் கூடாது.’ அவர் ஒன்றும் பேசாமல் தண்ணீரை வேண்டி ‘மொடு மொடென்று’ குடித்துவிட்டுப் படுத்தார்.

சுதாராஜ்

பவளம் திண்ணையில் சேலைத் தலைப்பை விரித்து ‘சிவனே!’ எனப்படுத்துக் கொண்டாள்.

பாவம், தன்னிடம் வந்த காலத்தில் அவள் என்ன சுகத்தைத்தான் கண்டிருக்கிறாள் எனக் கவலை தோன்றியது.

“மெய்யே?... இந்தக்குளிருக்குள்ளே... ஏன் வெறும் திண்ணையிலே படுக்கிறீர்?... பாயை எடுத்துப் போட்டுக்கொண்டு படுமன். அடங்காத இரக்கத்தோடுதான் சொன்னார். அவர் சொல்வது கேட்காததுபோல பவளம் படுத்திருந்தாள்.

அவரும் பேசவில்லை. இரக்கப் படத்தான் முடிகிறது—அவர்களது தேவைகளையெல்லாம் பூரணமாகக் கொடுக்கமுடியாத தனது இயலாமையை எண்ணி வருந்தினார். பிறகு சொன்னார்; ‘நாளைக்கு எப்படியாவது ஒரு வழியைப்பாப்பம்.’ ஓர் ஆறுதலுக்காகவாவது அப்படிச் சொல்லவேண்டியிருந்தது. ஆனால் நாளைக்கு என்ன செய்யப்போகிறார் என்பது கடவுளுக்குத்தான் வெளிச்சம்!

நித்திரை வரமறுத்தது. நாளைக்கு என்ன செய்யலாம்? யாரைப் பிடிக்கலாம்? மனைவியும் குழந்தைகளும் கூட உறங்காமலிருக்கிற அசுகை தெரிகிறது, என்னவென்று புரியாத வேதனை மனதை அலைத்தது. ஒருவேலை கிடைத்து விடுமென்ற நம்பிக்கையில் அவரும் அலையாத இடமில்லை கார் சாரதியாக முப்பது வருடங்களாகக் காலத்தைக் கடத்தியவர்கடைசியாக ஓடிய இடத்தில் கணக்குத் தீர்க்கப்பட்டு ஒருமாதத்திற்கு மேலாகிறது. பெற்றோர் விலை ஏறியதும், இனிக் கட்டுப் படியாகாது என முதலாளி வாகனத்தை விற்கப்போகிறாராம்.

நன்கு அனுபவமுள்ள கார்ட்டைவர்கள் தேவை எனப்பத்தி

● “பிறவா வரம் தாரும்”
என்று பாடிக்கூம்பிட்டாயே
எதற்காக?

□ வருங்காலத்தில் இறப்பவரைப் புதைப்பதற்கு இடமும் கிடைக்காது... எரிப்பதற்கு விறகும் கிடைக்காது... அதனால்தான்.

—அதிமதுரம்

ரிகையில் விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள்—நேரில் வரவும். குழந்தை குட்டிகளையும் பொறுப்புக்களையும் மறந்து கொழும்பிற்குப்போகமுடியாது. என்னப்பா, யாழ்ப்பாணத்தில் அப்படியொரு பணக்காரன் இல்லாமற் போய்விட்டானா எனக் காரணமற்ற எரிச்சலும் ஏற்பட்டது. ஒருவேலை கிடைக்கும்வரை எள்ளுசொல்லிக் கொண்டு, பெண்சாதி பிள்ளைகளின் காதில், கழுத்தில் தப்பி யொட்டிக்கிடந்தவற்றையும் விற்றுச் சுட்டுச் ‘சரிக்கட்டிய’ நாட்களும் போய்விட்டன, பலநிலைவுகளோடும் விடியப் புறமாகத்தான் உறங்கியிருக்கவேண்டும், மீண்டும் விடிய தன் பிள்ளைகளின் முகத்திலே விழிக்கக்கூடக் கூச்சமடைந்தவராய் நேரத்தோடு போய்விட எழுந்தார்.

ஆறுமுகம் வெளியே போக ஆயத்தமாக வந்தபொழுது பவளம், ஏற்கனவே எழுந்து வீடு வாசலைக் கூட்டிச் சுத்தம் செய்து விட்டு நிற்பதைக் கண்டார். அன்று தொடட்டே அவரிடம் உள்ள பழக்கம் இது. நிலம்விடிவதற்கு முன்னரே எழுந்து பாத்திரங்களைத் துலக்கி, வீடுவாசலைத் துப்பரவு செய்து அவளும் தூய்மையாக...

அதற்குமேல் அவரால் நினைத்துப் பார்க்க முடியவில்லை. (அதற்குப் பிறகு அவள் கைச்சுறுக்காகச் சமைத்து கணவனுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் சாப்பிடக் கொடுப்பாள்).

வெறும் தேயிலைச் சாயத்தை கொண்டு வந்து அவரிடம் கொடுத்தாள் பவளம். குடாக இருந்ததால் அவ்வளவு கசப்புத்தெரியவில்லை.

“எப்பிடியும் பத்துப்பதினொரு மணிக்கு முதல் ஏதாவது பார்த்துக்கொண்டு வாறன்...” எனச் சமாதானம் கூறிவிட்டு நடந்தார் ஆறுமுகம். அவள் சேலைத்தலைப்பில் முடிந்து வைத்திருந்த ஒருரூபாய்க் குற்றியை அவிழ்த்து அவரிடம் கொடுத்தாள்!

“இந்தாங்கோ..., நேற்று முழுக்கச் சாப்பிட்டிருக்க மாட்டியள்...முதல்லை ஏதாவது சாப்பிட்டிட்டு போற இடத்துக்குப் போங்கோ!”

அவர் ஏன், ஏது என்று ஒன்றுமே கேட்காமல் காசை வேண்டிக்கொண்டு போனார்.

வேலையொன்று இல்லாமல் கணவன் அலைவதையும் குடும்ப நிலைமையையும் பொறுக்காமல் நேர்த்திக் கடனாக இந்த ஒரு ரூபாயை நினைத்து வைத்திருந்தாள். “அப்பனே! அருக்கு கெதியிலே ஒருவேலை கிடைக்க வேணும்.” இன்றைக்கு மனது கேளாமல் அதையும் எடுத்துக் கொடுத்து விட்டாள். ‘எனக்கு அவர்தான் கடவுள். எல்லாம்!’ என மனதுக்குச் சமாதானமும் சொல்லிக்கொண்டாள்.

அவரை போகவிட்டு அழுவாரைப்போலப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றாள் பவளம்; “ஏன்தான் இந்தக் கண்கெட்ட கடவுள் இப்பிடி மனிசனைப்போட்டு அடக்குதோ!”

முத்தபெண் கமலா எழுந்து அம்மா வைத் தேடிக்கொண்டு வாசலுக்கு வந்தாள். பிள்ளைகளுக்கு நஞ்சு கொடுத்துவிட்டுத் தாங்களும் சாகிற கதையை இரவு அம்மா சொன்னபொழுது அவளும் கேட்டுக்கொண்டே படுத்திருந்தாள். அம்மா அப்படி ஏதா

வது ஏறுக்குமாறாய் செய்துவிடுவாளோ என்றபயம்.

“ஆரையம்மா பார்த்துக் கொண்டு நிக்கிறாய்?”

“நான் ஆரைப்பாக்கிறது?... கொய்யாவைத்தான் அனுப்பிப் போட்டு நிக்கிறன் மோனே!”

“இப்ப இதிலே யோசிச்சுக் கொண்டு நின்று என்ன செய்யிறது?...எங்களைப்படைச்ச கடவுள் ஒரு வழியையும் காட்டாமல் விடப்போறாரே... வாணை உள்ளுக்குப் போவம்!”

தம்பிமார் பாடசாலைக்குப் போக ஆயத்தமான பொழுது கமலா தாயிடம் சொன்னாள்;

“விட்டிலே இருக்கிற நாங்கள் சும்மா இருக்கலாம்... பள்ளிக்குப் போறபடியை என்னெண்டனை பசுட்டிக்கேலும்?”

அம்மாதான் என்ன செய்வாள்?

“எடேய், ராசா! சின்னத் தம்பி கடையிலே ஒடிப்போய் ரெண்டு ருத்தல் பாண் கேட்டுப் பாரப்பு!...பின்னேரம் ஐயா வந்தவுடனே காசு தரலாமெண்டு.”

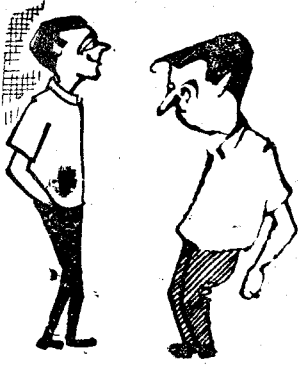
“எனக்குத் தெரியாது போ! இவ்வளவு நாளும் வேண்டின

● என்ன கவலை

□ மாரிகாலம்...மனைவிக்கு அடுப்பூதி நெஞ்சு நோ மகனுக்கு கிரகட் ஊதி நெஞ்சு நோ.

—அதிமதுரம்

லிப் போட்டுத்தான் வந்தான்''
—அவன் உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் போயிருந்தான். 'பாவம், பிள்ளை பசிக்கொடுமையிலே அவனோட சண்டை பிடிச்சிருக்குப்போல' என அம்மா நினைத்துக் கொண்டாள்.

“உதுக்குத்தான் அப்பவே சொன்னான் போகவேண்டாமென்று!” என வெடித்துக் கொண்டு புறப்பட்டுப்போன மூத்தமகன்.

“போட்டு வாங்கோடி ராசா மத்தியானம் ஐயா ஏதேன் கொண்டு வந்திருவார்... சமைச்சவைக்கிறேன்.”

இனி, விடிய எழுந்த நேரம் முதலே சிணுங்கிக் கொண்டிருக்கும் சின்னவனைச் சமாளித்தாக வேண்டும்.

★ ★ ★ ★

சந்தியில் இன்னும் சனநடமாட்டம் அதிகரிக்கவில்லை. சில கடைகளும் திறக்கப்படவில்லை. தேநீர்க்கடை முருகேசு மாத்திரம் கடையைத் திறந்து தண்ணீர் தெளித்து வாழைக்குலையை எடுத்து வெளியே தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருந்தான். வீட்டிலிருந்து வெளியேறி வந்த ஆறுமுகம் மேற்கொண்டு என்ன செய்வது என்று புரியாமல் மண்டையைப்போட்டு உடைத்துக்கொண்டு நின்றார்.

இதே சந்தியிற் தான் முன்னர் அவர் கார் வைத்து ஓடியவர், அதனால் இவ்விடத்தில் உள்ளவர்கள் கடை வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் அவருக்குப் பழக்கம். பழைய ட்ரைவர்மார்களில் இன்னும் இரண்டொருவர் கார்வைத்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் உழைப்புக் குறைவுதானாம்—எப்பொழுதாவது இருந்துவிட்டுத்தான் ஒரு சவாரி 'கொத்தும்'.

கடைதிறக்க வந்த சலூன் கூரப் பெடியன் ஆறுமுகத்தின் கோலத்தைக்கண்டு 'என்னண்ணே இந்தப்பக்கம் ஹந்து போச்சோ?' என்றான். கஷ்டப்பட்டு அவனுக்கு

ஒருசிரிப்பை வெளிப்படுத்திக்காட்டினார்; “எங்கை தம்பி நேரம் கிடைக்குது?” ஆனால் இப்பொழுது கொஞ்ச நாட்களாக அவர் எந்தநேரமும் இங்குவந்து சும்மா நிற்கிறாரே! பலநாட்களாகச் ‘சேவ்’ எடுக்கப்படாததால் முட்களாகக் குற்றி வளருகிற மயிர்கள்! நாடியைச் சொறிந்த வாறு வீதியை வெறித்தார்.

பாட்சாலைக்குப் போகின்ற சிறுவர் சிறுமியர்கள் — அவருக்கு அந்தப் பாக்கியம் கூடக்கிடைக்கவில்லை. பதினேழு வயதாயிருக்கும் பொழுதே அவரோடுசேர்ந்த இரண்டு சகோதரிகளையும், இருசகோதரர்களையும் தாயையும் அவரது பெறுப்பில் விட்டு தந்தை காலமாகினார். படிப்பைஇடைநிறுத்தி உழைப்பாளியாக மாறினார். கதிரவேலுவின் லொறியில் கிளினரா கச் சேர்ந்து, கொழும்புக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்கும் இடையில் ஓடிய காலங்களில் சாரத்தியம் பழகி, லொறிச் சாரதியாக இரவு பகல்பாராது உழைத்து உழைத்து ஓரளவு கடனும்பட்டு ஒரு காரைக்குச் சொந்தக் காராகி... சகோதரிகளை ஒவ்வொருத்தனின் கையில் ஒப்படைத்து தம்பிமாரைப் படிப்பித்து ஆளாக்கி—

● மத்திய கிழக்கிலிருந்து மகன் அனுப்பும் பணம் எல்லாம் என்னவாச்சு!

□ ஒரு மத்தியகிழக்கு மாப்பிளைக்கு டொனேஷன் சீதனமாகக் கொடுத்தாச்சு.

● நான் தீர்க்கதரிசனத்துடன் பள்ளிப் பிறிச்சிப்பலின் மகளைக் காதலித்திருக்கின்றேன்

□ !!!

● பிறக்கும் பிள்ளைக்கு பள்ளிக் கூடத்தில் இடம் எடுப்பது சுகம்.

காசு குடுக்கயில்லை...அவன் அங்கை ஆக்களுக்கு முன்னாலே தாறுமாறாய்ப் பேசினான்...

“என்றை குஞ்செல்லே! போட்டுவாடி... பிறகு அப்பு வைக்குத்தானே பிடிக்கும்?”

“பசி கிடந்து செத்தாலும் பறவாயில்லை... அவனிடம் போய் உந்தப் பேச்சுக் கேட்க மாட்டன்!”

“இவன் உரிச்சப் படைச்சுத் தேப்பன்தான்... சரியான ரோசக் காறன். என ஒருவித பெருமையுணர்வோடு சொன்னான் அம்மா அவனுக்கு அடுத்தவனைக்கூப்பிட்டு அனுப்பினான் கமலா. யார் சொல்லாவிட்டாலும், போய்க் கேட்கின்ற நிலையிற் தான் அவன் இருந்தான்.

ஆனால் போனவன், தோல்வியோடு திரும்பிவந்தான்.

“நான் எவ்வளவோ கேட்டுப் பாததன்... அவன் தரேலாதெண்டிட்டான்... குடுக்கவேண்டியகடனைக் குடுத்துப்போட்டு பிறகு வரட்டாம்... ஆக்களுக்கு முன்னாலே பெரிய லோ எல்லாம்பேசினான்... இனி உன்றை கடைப்பக்கம் வரமாட்டன் என்று சொல்

இயக்குனர்: திரௌபதை பாத்திரம் ஏற்று நடிக்வேணும்
நடிகை: இந்த மார்கழிக் குளிர் காலத்திலுமா துகிலுரியும் பாத்திரத்தில் நடப்பது.

அப்பொழுதெல்லாம் அம்மா சொல்லுவாள். “தம்பி... இந்தக் குடும்பத்துக்காக இந்தவயசிலேயே உழைச்சு உழைச்சு ஓடாய்ப் போறாய்... கடவுள் உன்னைக் கை விடமாட்டார்... பின்னடிக்கு நல்லாய் இருப்பாய்!”—ஓர் ஆசீர் வாதம் போன அப்படிச் சொன்னாள் அம்மா. தனது மனஆறு தலுக்காகவேதான் அப்படிச் சொன்னாளா என்பதும் தெரியாது. அந்த அம்மாவே அவரைக் கைவிட்டு இறைவனடி சேர்ந்த பின்னர் இறைவனுக்கு அவர்பால் என்ன கவலை?

இப்பொழுது குடும்ப சமேத ராகி கொழும்பு வாழ்க்கை நடத்துகிற தம்பிமார்களும் வருவது குறைவு. அரசாங்க உத்தியோக காரர் — பல தொல்லைகள் இருக்கும். ஒரு நல்லநாள் பெருநாளில் அக்கா, தங்கை, தம்பிமாள் எல்லோரும் வந்து நிற்பார்கள் எவ்வளவு சமையென்றாலும் மனதை அழுத்தாத சுகம் இருந்தது. இப்பொழுது, “அண்ணை பாவம்... கஷ்டப்பட்டுப் போச்சது...நெடுகலும் நாங்கள் போய் தொல்லை குடுக்கக்கூடாது!” என்ற பெரிய மனை அவர்களுக்கு!

—கார்க்காரர் சண்முகம் அவரிடம் கார்பழகியவன், ரவுணுக்குப் போகிறான் போலிருக்கிறது... அவரைக் கண்டதும் விலோபண்ணி வெளியே தலையை நீட்டி “எண்ணெண்ணை ரவுணுக்கோ?” என்று கேட்டான். குருவுக்குக்

கொடுக்கிற மரியாதை! அவர் ‘இல்லை’ எனச் சொல்லிவிட்டு நின்றார். சொந்தமாக இருந்த காரையும் தனது கடைசித் தங்கையின் திருமணத்தின் போது விற்றது எவ்வளவு மடைத்தனம் என எண்ணினார்.

தன்னிடம் இப்பொழுது எதுவுமே இல்லை எனவும் நினைத்துக் கொண்டார். இப்படி ஒருகஷ்டம் அவருக்கு ஒருநாளும் வந்ததில்லை இல்லையென்று சொல்லாமல் எத்தனைபேருக்கு அள்ளிக் கொடுத்த கை வரண்டுபோய் விட்டது. எப்பொழுதுமே அவர் தனக்காக எதையும் சேர்த்தவரல்ல. நிறைய இல்லாமலே உழைப்பதை எல்லாம் கொடுத்தவர் — அவரிடம் கொடுப்பதற்கு ஒன்றுமில்லையென்றதும் விலகிவிட்ட உறவுகள்!

விருத்தெரிந்த காலம் முதலே தனக்கு வாழ்க்கை ஒரு சவாலாக அமைந்து விட்டதை நினைத்துப் பார்த்தார். ஒரு போராளியாகவே

வாழ்க்கையை எதிர்கொண்ட நெஞ்சரம் வேறுயாருக்கு வரும் எனத் தன்னை எண்ணிப்பெருமையும் அடைந்தார். இப்பொழுது சேர்ந்துபோய் விட்டேனா அது தோல்வியல்ல தற்காலிகமான சிறு தடங்கலே என மனதைத் தேற்றிக்கொண்டார்.

வீதியில் நடமாட்டம் அதிகரித்துவிட்டது. வாகனங்கள், சைக்கிள்காரர், சகிபா திக்ப்போகிற அலுவலர்கள் ஆசிரியர்கள்... இன்னும் கூட்டம் கூட்டமாகப்போகிற பாடசாலைப்பிள்ளைகள் — ‘கடவுளே!... பிள்ளையன் சாப்பிடாமற்தான் போகுதோ என்னவோ...!’

தான் இப்பொழுது இறைவனைப் பற்றியெல்லாம் நினைக்கத் தொடங்கியிருக்கிறேன் என்பது அவருக்கு அதிசயத்தை அளித்தது நண்பர்களோடு சேர்ந்து எந்தக் கவலையும் இல்லாமல் உழைப்பு ஒன்றையே தாரக மந்திரமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து திரிந்த நாட்கள்! அந்த இளமைக் காலங்கள் கோபால், மணி, சுந்தரம், முத்துராசா...

கோபாலும், மணியும் கார் சாரதிகள். கோபால் சொந்தமாகக் கார் வைத்திருந்தான். மணி சம்பளத்துக்கு ஓடியவன். சுந்தரம் தேநீர்க்கடையில் நின்றவன். நன்றாக ரீ போடுவான். நல்லபாட்டுக்காரன் (என்று ஒரு நினைவு!) எல்லோருமாகச் சேர்ந்து சினிமா செக்கன்ட் ஷோவிற்குப் போவார்கள். அதற்குத்தான் நேரம் ஒத்து வரும். அடுத்தநாள் சுந்தரம்

ஒருவர்; என்ன அர்ச்சகர் கையில் கசெட்.

அர்ச்சகர்: திருவெண்பாவிற்குப் போடுவதற்கு... பாடத் தெரிந்தவங்க இப்போ இல்லை.

பாடிக்காட்டுவான். ஆறுமுகம் 'சபாஷ்!' போடுவார், அது ஏன் னமா அல்லது புகழ்ச்சியா என்று புரியாமல் தன்னை மறந்து பாடுவான் அவன். முத்துராசா விழுந்து விழுந்து சிரிப்பான்.

முத்துராசாவிற்கு அப்பொழுது ஒருமுயற்சியும் இல்லை. வறிய குடும்பத்துப் பெடியன். நோய்க்காரர்த் தந்தை. அன்றாடம் சாப்பாட்டுக்கே இல்லாத குறைபாடு அவனை அவர்களோடு சேர்த்து வைத்தது. அவனென்றால் அவர்களது புண்ணியத்தில் ஏதாவது போட்டுக் கொள்வான். விட்டிலே பட்டினிதான் — ஆறுமுகத்திற்கு ஒரு ஐடியா தோன்றியது.

அதன்படி, ஒரு சுபநாளில் யாழ்ப்பாண நகரத்தில் முத்துராசாவிற்கு சொந்தமாக ஒரு 'ரீ'றாம்'' திறக்கப்பட்டது. பணமாகவும் வேறுவகையிலும் எல்லா உதவிகளையும் நண்பர்களின் ஒத்தாசையோடு ஆறுமுகம் செய்து வைத்தார். இன்றைக்கு அது ஒரு 'ரீ'றாம்'' அல்ல! தங்குமிடவசதிகள், அறுசுவை உணவுகள் வழங்கும் பெரிய ஹோட்டலாக வளர்ச்சி யடைந்திருக்கிறது.

—மின்னலைப் போல ஓர் உணர்வு தட்டியது. முத்துராசாவிடம் சென்றால் என்ன?

அந்த நினைவு ஸந்ததுமே பெரிய சந்தோஷ மடைந்தவராய் நடக்கத் தொடங்கினார். பிரச்சனைகளெல்லாம் தீர்ந்துவிட்டது. அவர் ஓடியே போயிருப்பார். மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்களோ என நடக்க வேண்டியிருந்தது.

“என்றை கெட்ட காலத்துக்கு... முத்துராசா இருக்கிறானே இல்லையோ தெரியாது...கடவுளே அவன் இருக்கவேணும்!” என மனது பிரார்த்தனை செய்தது.

ஹோட்டல் வாசலில் முத்துராசாவின் கார் நின்றது.—‘அப்பாடா! ஆள் இருக்கிறான்!’ வாசல்வரைசென்று சற்றுப்பின் வாங்கி நின்றார் ஆறுமுகம் எந்த முகத்தை வைத்துக்கொண்டுகேட்

பது? எப்பவுமே கைநீட்டி அறியாத சுபாவம்.

வெறும் கஞ்சித் தண்ணியோடு கிடக்கின்ற குழந்தைகளின் நினைவு குபீரென்று அவரை உந்தித்தள்ளியது.

காசு மேசையில் முத்துராசா ராசாவென இருந்தான் (மன்னிக்கவும்... இருந்தார்) ஒருமையிலா பன்மையிலா சம்பாஷிக்கலாம் என்ற சங்கடம் ஏற்பட்டது. முன்பெல்லாம் ஒருமை—அவன் தனிமையாக இருந்தான். இப்பொழுது பொருள் பண்டம் சொத்துஎனப் பெருக்கிப் பன்மையாக இருக்கிறார்.

வியர்க்க விறுவிறுக்க வந்து நிற்கிற ஆறுமுகத்தைக் கண்டு முத்துராசாவின் முகத்தில் மலர்ச்சி ஏற்பட்டது. அல்லது, அந்த முகத்தில் இயற்கையாக உள்ள மலர்ச்சியோ தெரியாது.

“என்ன ஆறுமுகம் இந்தப் பக்கம்?”

ஒன்றுமில்லை...சும்மாதான்... உணவருந்திவிட்டு வெளியேறுகிற சிலர் பணம் செலுத்துவதற்காக இவர் ஒதுங்கி நின்றார் பிறகு கேட்டார்,

“ஒரு முக்கியமான அலுவலாய்த்தான்... வந்ததான்... கடைசியாய் ஓடின இடத்தாலே நிண்டும் ஒரு மாதத்துக்கு மேலையாகுது வேறே இடமும் கிடைச்சபாடி லை...கையிலே மடியிலே இருந்தது

களும் கரைஞ்சு போச்சு... வீட்டிலையெண்டால் பெரிய கஷ்டம் ஆரிட்டையும் கைநீட்டிப் போகவும் விரும்பமில்லை... ஒண்டுக்கும் வழியில்லாமல்தான் இஞ்சை வந்ததான்...”

முத்துராசாவின் முகம் இதை கேட்டு இருட்சி அடைந்தது. கவலையே ஆறுமுகமே தொடர்ந்து பேசினார்;

“...ஒரு நூறு ரூபாயெண்டாலும் தந்தால் பெரிய உதவியாயிருக்கும்!”

முத்துராசா சமாதானமாகச் சிரித்தார்.

“இதுதானே?... நீ முதல்லை உள்ளுக்குப்போய் ஒரு ரீ குடிச்சிட்டு வாவன்... களைச்சப்போய் நிற்கிரும்.” என்றவாறு உட்புறம் திரும்பி ஒரு ‘ரீ’க்கு ஓடர் கொடுத்தார்.

ஆறுமுகத்தின் கண்கள் பனித்தன. அது உதவி என்றுகேட்டு வந்தபொழுதுமனிசத்தனத்தோடு தன்னைக் கௌரவிக்கின்ற முத்துராசாவின் பெருந்தன்மையை நினைத்தா அல்லது பெண்சாதி பிள்ளைகளை வயிறு குளிர இன்றைக்குச் சாப்பிடப் போகிறார்கள் என்ற சந்தோஷத்தினாலா என்று புரியவில்லை.

தேநீரைக் குடித்ததும் அரைவாசி உயிர்வந்தது போலிருந்தது.

● நீ கொடுத்து வைத்தனி... பணக்கார வீட்டில் சும்மந்தம் செய்திருக்கிறாய்.

□ ஆமாம் கொடுத்து வைத்தவன் காட்சாவியை மட்டும் என்னிடம் கொடுத்து வைத்தார்கள்... பணப்பெட்டிச் சாவியைக் கொடுத்து வைக்கவில்லையே!

முத்துராசாவிற்கு முன்னே போய் வலிந்து சிரிப்பை வெளிப்படுத்தினார் ஆறுமுகம்.

“என்ன ஆறுமுகம் நிலமை விளங்காத மாதிரி கதைக்கிறாய் நூறு ரூபாய்க்கு இப்ப நினைச்சு வுடனே நான் எங்கை போறது... நீ வந்து நின்ற கோலத்தைப்பாத் திட்டித்தான்... என்னென்று சொல்லுறதெண்டு தெரியாமல் ரீடைக் குடிச்சிட்டு வா எண்ட னுன்...”

அவர் ஆளாக்கி விட்டபழைய முத்துராசாவா பேசுகிறான்? இவ்விட்டைப் போய் தேத்தண்ணியைவேண்டிக் குடிச்சனே’ என்ற உணர்வு மனதை அழுத்தியபொழுது காலையில் மனைவி கொடுத்து விட்ட ஒரு ரூபாய் நினைவில் வந்தது, தலையை நிமிர்த்தியது.

“இந்தா!... தேத்தண்ணிக் காசை எடு!” என்ற காசைக் கொடுத்தார். காலையில் இரக்கத் தோடு வழியனுப்பிவைத்த அந்தப் புண்ணியவதியின் தோற்றம் — அவளது துணை, தொஞ்சிற் றதாரி யத்தைக் கொடுத்தது.

வாணி சரஸ்வதி

பிரமதேவன் எல்லா உயிர் களையும் படைப்பது போலக்கலை மகளையும் படைத்தார். அவளது அழகையும், அறிவையும், ஆற்றலையும், இளமையையும் கண்டு அவள்மீது ஆசை கொண்டார் திடீரென பிரம்மன் எழுந்துசரஸ்வதியைப் பிடிக்க முயன்றார். அவளோ அவர் கையில் அகப்படாமல் ஓடிக்கொண்டிருந்தாள் இதைத்தான் இன்றைய இந்தியாவில் காணப்படுகின்ற சரஸ்வதி நிதி என்று கூறுகின்றனர். இறுதியில் பிரம்மன் அவளைப்பிடித்து அவளோடு கூடிக்கலந்து இறுதியில் மனைவியுமாகக் கொண்டான் பின்னர் அவள் கல்விக்கு அதிக தேவதையாகவும் வேண்டாமரையில் உறைபவளாகவும் கொள்ளப்பட்டாள்.

பதும புராணம்

மணப்பெண்

மணக்கப்போகும் பெண்ணின் பெயரை முன் அறியவிரும்பினால்

முதலில் இந்த அட்டவணை யைப் பாருங்கள்.

தொகுதி I

A-20 B-30 C-42 D-64
E-74 F-54 G-22 H-32
I-44 J-56 K-60 L-34
M-24 N-46 O-58 P-68
Q-36 R-48 S-26 T-62
U-50 V-70 W-66 X-38
Y-28 Z-40.

தொகுதி II

A-10 B-15 C-21 D-32
E-37 F-27 G-11 H-16
I-22 J-28 K-30 L-17
M-12 N-23 O-29 P-34
Q-18 R-24 S-13 T-31
U-25 V-35 W-33 X-19
Y-14 Z-20.

நீங்கள் செய்யவேண்டியன

1. முதலில் உங்கள் பெயரை (ஆங்கிலத்தில்) எழுதுங்கள்.
2. அடுத்து, மேலே தரப்பட்ட தொகுதி I இலிருந்து அவற்றுக்குரிய எழுத்துக்களின் பெறுமானங்களை எழுதுங்கள்.

உதாரணமாக

REMESH 48 20 24 74 26 32
(ரமேஸ்)

3. 24 48 26 என்ற இலக்கத்தை அந்த எழுத்துக்களின் பெறுமானங்களுக்கு முன்பாக சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்.
4. எல்லா இலக்கங்களையும், 2 ஆல் வகுக்கும்.
5. ஒவ்வொரு சோடி இலக்கங்களுக்கும் உரிய ஆங்கில எழுத்தை தொகுதி II லிருந்து பார்த்து எழுதிக்கொள்ளுங்கள்.

இப்போது, உங்கள் (எதிர்கால) மனைவியின் பெயரை அறிந்து விட்டீர்கள் தானே!!

புகலிடம் இல்லாப் புருக்கள்

அவன் தன் காதலியிடம் சொன்னான்.

“நாம் வேறெந்த ஊருக்காவது போய்விடலாம் கண்ணே”

“ஏன் அத்தான்”? என்று கேட்டாள் அவள்.

இங்கே உன் அப்பா அம்மா இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கண்ணில் படாமல் நாம் காதலிப்பது கடினமாயிருக்கிறது. யாதொரு தடையுமில்லாமல் உரிமையாக காதலிப்பதற்கு வேற்றார்தான் ஏற்றதில்லையா” என்றான் காதலன் நிதானமாக.

“எந்த ஊருக்குப் போகலாம்” என்றான் காதலி அமைதியாக.

“கொழும்புக்குப் போகலாமே”

“கொழும்பில் எங்க சிற்றப்பா இருக்கிறாரே, என்ன செய்வது”

அப்படியானால் கண்டிக்குப்போய் விடலாமே.

“கண்டிக்கா அங்கே எங்கமாமா இருக்கிறாரே, என்ன செய்வது”.

“அப்படியா திருகோணமலைக்குப் போய்விடலாமா”

அய்யய்யோ அங்கே எங்க பெரியப்பா இருக்கிறாரே”

“என்ன நீ ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு தடை சொல்கிறாய். அப்போ நுவரெவியாவுக்குப் போகலாமா!”

“வேண்டாம் வேண்டாம்! அங்கே எங்க அத்தை இருக்கிறாங்க

“அப்போ நாம் (ஏ)யம்பட்டணத்துக்குப் போய்விடுவோமா!” அமைதியாகவே காதலி சொன்னாள்! “அய்யய்யோ! அங்கே கூட போன ஆண்டுதான் எங்கதாத்தா போயிருக்கிறார்.”

க. சற்குணகுமார்

சுனிபுரம் கிழக்கு

சுனிபுரம்

பணயக் கைதிகள்

‘அகளங்கன்’

பாண்டவர் தமது ஒருவருட அஞ்ஞாத வாசத்தை விராட நாட்டில் கழிக்கின்றார்கள் என்பதை துரியோதனன் ஒருமுனிவர் மூலம் அறிகிறான் பாண்டவர்கள் அங்குதான் வாழ்கிறார்கள் என்பதை. ஊர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும். அதன்பின் அவர்களைக் கண்டுபிடித்து அஞ்ஞாத வாசத்தைப் பூரணப் படுத்தாததால் மீண்டும் பன்னிரு வருட ஆரணிய வாசமும் அனுபவிக்க அனுப்பிவிட்டுத் தான் சுகமாக அரசாட்சி செய்யவேண்டும் என்பது துரியோதனனின் ஆசை. அஞ்ஞாத வாசமென்பது எவரும் இன்றொன்று இனங்காணாத வண்ணம் வேற்றுருவில் மக்கள் மத்தியில் வாழ்வது.

மாயச் சகுனியும் மற்றுமுள்ளோரும் சேர்ந்து திட்டம் போடுகிறார்கள். முடிவு... விராட நாட்டின் மேல் போருக்குச் செல்வதெனத் தீர்மானமாகின்றது. விராட நாடோ துரியோதனனின் சேனைகளுக்கு ஈடுகொடுக்கும் போர் வலிமை அற்றது அதனால் விராட நாட்டில் பாண்டவர்கள் மறைந்திருந்தால் அவர்கள் கட்டாயம் விராடனுக்கு உதவியாக போர்க்களம் புகுவார்கள் என்பது கௌரவரின் எண்ணம். போர் தொடங்குவதென்றால் அதற்கு ஒரு ‘சாட்டு’ வேண்டுமே. வலிந்து போருக்குச் செல்வதாயிருந்தால் அதற்கும் ஒருமுறை உண்டு. ஆநிறை கவர்தல். போர் புரிய விரும்பும் நாட்டில்சென்று அங்குள்ள பக்கூட்டங்களைக் கவர்ந்து தமது நாட்டுக்குக்கொண்டு செல்வதுதான் இந்த ஆநிறை கவர்தலாகும்.

தனது நாட்டில் ஆநிறை கவர்தல் வேற்றுநாட்டு அரசரை எதிர்த்து வென்று தமது ஆநிறையை மீட்டு வருவதே ஒரு அரசனின் வீரத்தையும், மானத்தையும் காப்பதாக இருக்கும். அல்லது போரிலே இறந்து தனது நாட்டையும் இழந்தாலும் கூட அதுவும் ஒரு மானப் போரில் உயிர் துறந்த புகழாகவே இருக்கும். இங்கு போரைத் தவிர்க்கவும் வழியுண்டு. ஆநிறை கவர்தல் அரசனிடம் தூதனுப்பி அவன் ஆநிறை கவர்தல் காரணத்தை அறிந்து நிறைவேற்றிக் கொடுத்தல் மூலம் போரைத் தவிர்க்கலாம்.

இங்கு பாரதத்தில் வரும் ஆநிறை கவர்தல் மேலே கூறப்பட்டுள்ளது. பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்துசென்ற அரசனுக்கு பசுக் கூட்டங்களே “பணயக் கைதிகள்” பசுக் கூட்டங்களை மீட்பதாயின் ஒன்றில் போர் அல்லது எதிரியின் கோரிக்கையை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தல். பஞ்ச பாண்டவர்கள் விராட நாட்டில் வாழ்கின்றார்கள் என்பது விராட மன்னனுக்குத் தெரிந்திருந்தால் ஆநிறை களைப் பணயமாக வைத்துக்கொண்டு பாண்டவர்களைத் தன்னிடம் ஒப்படைக்கும்படி துரியோதனன் கோரியிருந்தான். ஆனால் பாண்டவர்கள் தனது நாட்டில் இருக்கும் விடயம் விராடனுக்கே தெரியாதபோது இது எப்படிச் சாத்தியமாகும்.

சுரான் மன்னர் ‘ஷா’ அமெரிக்காவில் சிசிச்சை பெறுவது அமெரிக்காவுக்கும் தெரியும். அதனால் சுரானிய பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் தெலூரானிலுள்ள அமெரிக்கத் தூதராலயத்தை முற்றுகையிட்டு அமெரிக்கத் தூதுவரையும் ஏனைய அமைரிக்கர்களையும் பணயக்கைதிகளாக்கி அமெரிக்காவிடம் ‘ஷா’வை சுரானுக்கு அனுப்பும்படி கோரிக்கை விடுத்தார்கள். ‘ஷா’ இருக்குமிடம் அமெரிக்காவுக்குத் தெரியாமலிருந்தால் இந்தப் பணய முறையில் அர்த்தம் இருக்காது தானே.

துரியோதனனுக்கும் தெரியும். விராட நாட்டில் பாண்டவர் இருப்பது விராடனுக்குத் தெரியாதென்பது எனவே போர்மூலம் கண்டு பிடிக்கவே விரும்பினான். முடிவு போர். போரின் இடையில் பாண்டவர்களை அடையாளம் கண்டுவிட்டான் துரியோதனன் ஆனால் அஞ்ஞாத வாச ஒருவருட காலஎல்லை முடிவடைந்திருந்தது. அதனால் ஆநிறைப் பணயம் எந்தவித பிரயோசனத்தையும் கொடுக்கவில்லை.

விசுவாமித்திர முனிவரின் வேள்விக்காகச்சென்ற இராமன் இராவணனது பாட்டியாகிய தாடகையைக் கொன்றான். ஆரணிய வாசத்தின்போது அவர்கள்மேல் மோகித்த சூர்ப்பனகைமேல் கோபித்த இலக்குவன் அவளது இரு செவிகளையும் மூக்கையும் அறுத்து மானப் பங்கு செய்தான். தங்கையின் மானங்காக்கப் போராடிய கரணையும் இராமன் கொண்டுவிட்டான்.

இந்தமூன்று காரியங்களுக்கும் சேர்த்து இராமனைப் பழிவாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணங்கொண்ட இராவணன் அதற்கு வழிதேடி சீதையைச் சிறைசெய்து பணயக் கைதியாக்கினான். இங்கு இராவணனின் நோக்கம் இராமனிடமுள்ள விஷயுயர்ந்த ஒன்றான சீதையைக் கவர்ந்து சிறைவைத்தால் இராமன் போருக்கு வருவான் என்பதே. இங்கு ஒன்றுக்கொன்று மாற்றிக்கேள்வி முறையில் இன்றுள்ள பணயமுறைபோல இல்லாது போர்செய்ய வேண்டுமென்பதே பணயக் கேள்வியாகும் பணயப் பொருளான சீதை அழகிய பெண்ணாக இருந்ததும், அவளது அழகை, சூர்ப்பனகை இராவணனுக்கு எடுத்துரைத்தது அதனால் இராவணன் சீதைமேல் காதல் கொண்டதும் இங்கு பணய முறையில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது.

பாரதத்தில் துரியோதனன் ஆநிறையைப் பணயமாக்கி வலிந்து போரைத் தொடக்கு வித்தான் இராமாயணத்தில் இராவணன் சீதையைப் பணயக்கைதியாக்கி வலிந்து போரைத் தொடக்கி வித்தான். இன்று சுரானிய மாணவர்கள் அமெரிக்கரைப் பணயம் வைத்திருப்பதும் வலிந்து போரைத் தொடக்கலுக்கும் ஒரு முயற்சிப்பாலவே இன்றுள்ள நிலையில் தெரிகின்றது.

தன்மானப் பிரச்சனையாக இருநாடுகளும் இப்பிரச்சனையை எடுத்து வருவதால் இப்போதுள்ள பணயக் கைதி முறையும் போரைத்தொடக்கும் போல்தான் தெரிகிறது. அப்படியானால் நஷ்டம் யாருக்கு? நாங்கள் அனைவருக்கும் தான்.

தன்மானப் பிரச்சனையாக இருநாடுகளும் இப்பிரச்சனையை எடுத்து வருவதால் இப்போதுள்ள பணயக் கைதி முறையும் போரைத்தொடக்கும் போல்தான் தெரிகிறது. அப்படியானால் நஷ்டம் யாருக்கு? நாங்கள் அனைவருக்கும் தான்.

செல்லாத

காசு

நாங்கள்...

“அகளங்கள்”

மாலை தொடு வானத்திலே
மனம் மயக்கும் கானத்திலே
வேலை தொடும் மதியினுள்ளி
விரிசோதி முத் தெறியும்
சோலையினைச் சூழிக் கொண்டு
சொகுசாக நடந்து கொண்டு
வாலைப் பருவத்து எழில்
வசந்தப் பெண்ணை நடைபயில்வாள்
(செல்லாத...)

தென்தமிழில் பாடிக்கொண்டு
தென்னவன் தென்றல் வந்து
முன்றலிலே மலரைச் சிந்தி
மோகனமாய்க் கோலம் போடும்
அன்றலர்ந்த தா மரையில்
அருணைனெளி தூ விவிட
சென்றலைந்த முத்துக் களாம்
பனித்துளிகள் ஜாலம் பாடும்.
(செல்லாத...)

செல்லாத காசு நாங்கள்
செகத்தினிலே வாடு கின்றோம்
பொல்லாத வறு மையினால்
புழுங்கு மெங்கள் மனத்தினிலே
இல்லாத பொறு மையினால்
இவைகளை நாம் ரசிப்பதெப்போ?
எல்லா அழகும் உண்டு
எமக்கோ எனில் ஏதுமில்லை.
(செல்லாத...)

ஆற்றங்கரை மண வினிலே
அடுத்தநேர உணவு தேடி
பாத்திருந்து பிடித்த மீனைப்
பருந்துவந்து தூக்கிச் செல்ல
காற்றினால் வயிறு காய்ந்து
கண்ணீரில் முகம் நனை
ஆற்றது பசிக் கலைவோம்
அழகுஎம்மை என்ன செய்யும்.
(செல்லாத...)

(யப்பானிய நாட்டுப் பாடலென்றின் கரு
த்தையொட்டி எழுதப்பட்டது.)

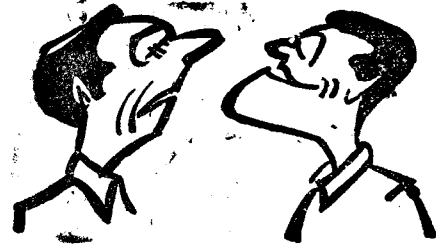

- ஏன்டா! உன் காதலியின் நெஞ்சில் உனக்கு இடம் கிடைத்துவிட்டது என் கிருயே எப்படி?
- யாழ்ப்பாணத்தில் மெயில் ரயிலில் ஏற இருந்த அவளின் அப்பாவுக்கு காங்கேசன் துறையிலிருந்து ஏறிவந்து இடம் பிடித்துக்கொடுத்தேன்.

ச. ரா. பா

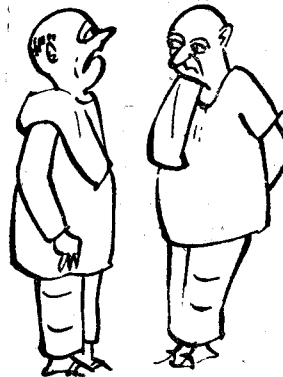
வானொலியில் அறிவுப்போட்டியில் ஒரு மாணவியிடம் 17-11-79ல் கேட்கப்பட்டதேன்வி;
கிறிஸ்துவுக்குச் சரியான சகாப்தத்தின் இப்போதைய ஆண்டை எப்படி அழைக்கிறோம்?
பதில்: கிறுவர் ஆண்டு.

—சேட்டவர் நாதன்

- அடிக்கல்நாட்டு விழாவை நான்தான் செய்ய வேண்டுமென்று எல்லாரும் என்னை வந்துகேட்ட படி இருந்தார்கள்.
- பவே! அப்புறம் அதைச் செய்தீர்களா?
- இல்லை. கடைசியில் அவர்கள் எந்தலையில் கல்லைப் போட்டுவிட்டு வேறு ஒருவரைக்கொண்டு செய்தார்கள்.

—கௌரி

எனக்கு முன்று பெய் பிளைப்பிள்ளைகள்... ஒவ்வொருத்தருக்கு ஒவ்வொருவிதமான கவலை.
ஒருத்திக்கு பிள்ளை இல்லை என்ற கவலை மற்றவளுக்கு பிள்ளை கறுப்பென்ற கவலை அடுத்தவளுக்கு பிள்ளைக்குப் பள்ளிக்கூடத்தில் இடம் கிடைக்கவில்லையே யென்ற கவலை,

உள்ளும் புறமும்

வடவீரமணி

ஆயிரம்பத்தரமல்லாத்ரகல்லேத்
தர நூத்துப் பத்தர கோத்தர
பத்துப் பத்தர பொத்தர — நா
ஒத்த பத்தர லாத்தர,...!

முட்டைக்குள் குஞ்சு இல்லை

பூவில் விதையில்லை என்றாலும்
அதில் உயிரோட்டமும் ஜீவனும்
உள்ளது.

பூமிக்கடியில் மாணிக்கமும் கட-
லின் அடியவியற்றில் பவளமும்
உண்டு.

அதுபோல்

பூமியின் அடியவியற்றிலே இன்னும்
நெருப்பு எரிந்துகொண்டே இருக்-
கிறதாம். பெரிய பெரிய ஆறுகள்
ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறதாம்.

இவைகள் யாவும் நமது கண்
களுக்குப் புலப்படுவதில்லை என்ற-
லும் அவைகள் உண்மையே!

அன்றாடம் தம் வாழ்க்கையில் சந்-
தித்துக் கொண்டிருக்கும் மனிதர்-
களின், உடை, நடை, பாவனைய-
ைக் கொண்டு, புத்தி ஜீவிகளைக்
கண்டு கொள்வதும், அபூர்வமே...

சாதாரணமாக எந்தப் புற்றில்
எந்தப் பாம்பு இருக்குமோ என்று
சொல்வதுண்டு.

இதன் தாத்தபரிதமும் எமக்குப்
புரிந்ததுதான். சுமார் முப்பது
வருடங்களுக்குமுன் நான் ஒரு
பிச்சைக் காரனைச் சந்தித்தேன்.

ஏனைய பிச்சைக் காரர்களைவிட,
இவனிடம் ஒரு மாற்றத்தைக்
கண்டேன். உடம்பெல்லாம் சாம்-
பலைப் பூசிக்கொண்டு, இடையில்
“கௌபீனம்” மட்டும் கட்டிக்
கொண்டிருந்தான் யாரிடமும்கை
நீட்டிப் பிச்சை கேட்பதில்லை!
கொடுத்தால் வாங்கிக் கொள்-
வான்.

எங்கேயாவது அமர்ந்துகொண்டு
ஏதாவது கிறுக்கிக் கொண்டே

இருப்பான். அவன் கையில் எப்-
போதும் ஒரு பென்சிலும் அவன்
பக்கத்தில் ஏராளமான, துண்டு
கடதாசிகள் கிடைக்கும் அது
போக,

துண்டு துண்டான, துணிகளைக்
கொண்ட, முட்டைகள் வைத்-
திருப்பான்.

நாடகங்களில் ஒரு கதாபாத்திரத்-
தைப் போலவே காட்சியளிப்-
பான்.

எனக்கு வேலையில்லாத நேரமெல்-
லாம், அவன் பக்கத்திலேயே
அமர்ந்திருப்பேன். விதியில்
போவோர், வருவோர் எதையெல்-
லாமோ பேசிக்கொண்டு போவார்-
கள்.

அதைப்பற்றியெல்லாம் நான்கவ-
லைப் படுவதே கிடையாது, அந்-
தப் பிச்சைக்காரன் பெயர் ‘ராஜ-
மாணிக்கம்’ அவன் எனக்குச்
சொன்ன ஒரு “கவிதையை”ப்
போலுள்ள வசனத்தைத்தான்
நீங்கள் மேலே படித்தீர்கள்,

“அதன் தாத்தபரிதம்”

பரந்து, விரிந்து நீண்டு கிடக்கும்
ஒரு களப்பு,

அதன் பக்கத்திலே, ஒரு சின்னக்
குட்டை, அந்தக் குட்டையிலே
ஒருதவளை.

அந்தக் களப்புக்குப் பக்கத்திலே
இரண்டு மூன்று “சினிமாத்தியேட்-
டர்”கள் இருக்கின்றன.

அவைகளிலே ஒலிபரப்பாகும்

பாடல்கள், வசனங்கள், தவளை
யாருக்கு நல்ல மனப்பாடம்! தவ-
ளையாரின் பாடல்களுக்கு இசை-
யாக அந்தப் பகுதியைச்சுற்றி
யெழும் ஒருவிதமான பூச்சிகளின்
ஓங்காரமான ரீங்காரத்தைப்
பயன்படுத்திக் கொள்வார்!

அன்று வானத்தில் நிலவுஇல்லை,
என்றாலும் எண்ணமுடியாத அள-
விற்கு நட்சத்திரங்கள் மின்னிக்
கொண்டிருக்கின்றன.

மெல்லிய இளந்தென்றல் தவளை
யாரின் மேனியை மெல்வத் தட-
வத் தவளையாருக்கு, உடம்பில்
ஒருவிதமான இன்பக் கிளகிளப்பு
ஏற்ப்படுகிறது!

உடனே தனது, “பத்தர” ‘புத்-
தர’ பாட்டைத் தனது, ‘குராக்
குராக்’ குரலில் பாடுகிறார்.

தவளையாரின் பாட்டைக்கேட்டுக்
களப்பின் மெல்லிய அலைகள் தங்-
கள் மேனியைச் சிலிர்த்துக்
கொண்டு, குலுக்கிக்கொள்கிறது.

தவளையார் “மேல் ஸ்தாயில்”
பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஆயிரம் பத்தர மல்லாத்ர கல்-
லேத்தர

நூத்துப் பத்தர கோத்தர
பத்துப் பத்தர பொத்தர—நா
ஒத்த பத்தர லாத்தர.

தவளையார் இந்தப்பாடலை எந்த
விதமான நோக்கமுமில்லாமல்
பாடவில்லை.

தன் வாழ்க்கையில் யதார்த்த ரீதி-
யாக, தனக்குக் கிடைத்த அற்புத
மான தத்துவத்தை ஆதாரமாகக்
கொண்டே இந்தப்பாடலையுற்றி
அவரே இசையமைத்துப் பாடுகி-
றார். பாடலைப் பாடும்போது
அன்று நடந்த சம்பவங்கள். தவ

- எங்கஅரசியல் வாதிக்குஎன்ன
பிறந்தநாள் பரிசு அன்பளிப்
பாகக் கொடுக்கலாம்.
- தஞ்சாவூர் பொம்மை

—அதிமதுரம்

● அன்பனே... நீ துறவறம்மேற் கொண்டதற்குக் காரணம் யாதோ?

சாமிஜி என் மூத்தபிள்ளைக்கு சர்வகலாசாலையில் இடம் கிடைக்கவில்லை... கடைசிப் பிள்ளைக்கு பாடசாலையில் இடம் கிடைக்கவில்லை... அது தான் சாமி இந்தத் துறவிக் கோலம்.

—ஜோக்கிரட்டீஸ்

னையாரின் மனக்கண்முன், திரைப் படம்போல் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றது.

ஓ... அந்தச் சம்பவம்.

அன்று இரவு தவணையார் 'குராக் குராக்' என்று கத்திக்கொண்டிருக்கும்போது.

களப்பின் ஓரமாக ஒரு ஆமையார் வந்து

'ஓய் தவணையாரே' ஏன் இப்படி காட்டுக் கூச்சல் போட்டுக்கத்தித் தொலைக்கிறீர் உமக்கு மூளை இருக்கா? ஓ... உமக்கு எங்கே மூளையிருக்கிறது. அதனால்தானே உமக்கு 'மண்டு' என்று ஒரு பெயர் இருக்கிறது.

சதாரணமாக, த் தாமரைப்பூவில் மேல் ஏறிக்குதித்து வினையாடி அந்தப் பூவிலேயே மல ஜலம் கழித்து விடுகிறீர் ஆனால்

வண்டோ காட்டிலிருந்து வந்து அந்தத் தாமரை மலரின் தேனேக் குடிக்கிறது.

அப்படியான உம்மிடம் மூளை இருப்பது சந்தேகம்தான் என்று லும் நீர் இப்படி இரவு நேரங்களில் கத்துவதால்தான் உம்மால் ஒரு வருடங்களுட வாழ்முடியாமல் போய்விடுகிறது.

உமது கத்தலைக்கேட்டுப் பாம்பு வந்து உம்மை விழுங்கி விடுகிறது என்னைப்பாரும் அமைதியாக ஆயிரம் வருடங்கள் வாழ்கிறேன் என்று ஆமையார் சொல்ல.

“அதற்குத் தவணையார் தன்னிரு முன்னங் கால்களைத் தரையில் ஊன்றித் தலையைமேலே தூக்கி “சரிதான் ஆமையாரே இனிநான் கத்தலை. என்று சொல்ல ஆமையார் அந்த இடத்தைவிட்டுப் போய்விட்டார்.

ஆமையார் போனதும், தவணையார் மீண்டும் “குராக் குராக் இப்போது களப்பின் கரையில் ஒரு இருல் பிள்ளையார் தன்பெரிய கிறுதா மீசையை மெல்ல அசைத்த வண்ணம் வந்து கொண்டிருக்கிறார். தவணையாரின் சத்தத்தைக் கேட்டதும். இருல் பிள்ளையாரின் மீசை படபடவென்று துடிக்கக் கடுங்கோபம் கொண்டு! “ஓய் தவணை கத்தாதீர் நீர் இப்படி கத்துவதால் எமக்கு நித்திரை கெடுகிறது— அதுவுமில்லாமல் எம்மைப்போல் 'சைலன்ஸா வாழ்ந்து நூறு வருடங்கள் உமது வாழ்க்கையைக் கூட்டிக்கொள்ளாமல் ஒருவருடம் முடிவதற்கு முன்பாம்பின் வாய்க்கு இரையாகிவிடு

கிறீர்! உமது புத்தியைக் கொஞ்சம் பிரயோசனப் படுத்தும்.

என்று இருல்பிள்ளை சொல்ல! அதற்கும் தவணையார்! தன் மேனியை மெல்லத் தூக்கித் தலையை அசைத்துக்கொண்டு ஆமையாருக்குச் சொன்ன பதிலையே, இருலுக்கும் சொல்விற்று. இருல் போனதும், மீண்டும் மீண்டும் தவணை, குராக், குராக், குராக் இப்போது

அந்தப் பக்கமாக, ஒரு நண்டு கரைக்கே வந்துவிட்டது நண்டு பெரிய குறடுபோன்ற கால்களைக் கண்டதும் தவணையாருக்குக் கொஞ்சம் பயம்தான் என்றாலும் தன் பயத்தை வெளியே காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

நண்டு ஓய் மண்டு, த் தவணை... ஏன் இப்படி வரட்டுக் கூச்சல் போட்டு, என் கோபத்தைக்கின்று கிறீர். உமது புத்தி மழுங்கிப் போய்விட்டதா?

உமது சத்தத்தைக் கேட்டுத் தானே 'பாம்பு' வந்து உம்மை 'ஃபக்' சென்று விழுங்கி விடுகிறது. ஒரு வருடம்கூட உம்மால் வாழ்முடியவில்லையே! என்னைப் பாரும் பத்து வருடங்கள் வாழுகிறேன். நான் வருகிறேன் இனி யாவது கத்தாமல் புத்தியோடு நடந்துகொள்ளும் என்று சொல்லி விட்டு நண்டுமாமா போய்விட்டார்.

இப்போது தவணையார் தன்னுடைய குராக், குராக் சத்தத்தை நிறுத்திவிட்டு யோசிக்கிறார்,

● காதலில்தான் ஊடல் கூட வென்றால் எமது அரசியலிலும் இப்போ ஊடல் கூடல் தான்.

□ அரசாங்கமும் எதிர் கட்சியினரும் நடந்து கொள்ளும் விதத்தைப் பார்க்க அப்படி நினைக்கத்தோன்றுகிறது.

மனிதர்கள்தான் தங்களுடைய குறைபாடுகளை மறைத்துக் கொண்டு பிறருக்குப் புத்திசொல்வார்கள் அந்தப்புத்தி ஆமை, இருல் நண்டுப் பிள்ளைகளுக்கும் வந்துவிட்டதே!

ஓ...அதுதான் இவர்களின் இறைச் சிக்கு மனிதர்கள் மத்தியில் அதிகக் கிராக்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது போலும். தவளையார் இப்படிச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் போது திடீரென்று அந்தச் சம்பவம் நடந்துவிட்டது.

ஒரு மீனவன் வந்தான்.

ஆமையைப் பிடித்து கரைக்கு— இழுத்து மல்லத்தி ஒரு கல்லையும் ஏற்றி விட்டான். அவ்வளவுதான் ஆமையின் ஆயிரம் வருடவாழ்வு முடிந்தது.

ஆயிரம் பத்தர மல்லாத்தர, கல்லேத்தர.!

இருலைக் கண்டான்! அதைப் பிடித்து, ஒரு ஈக்கிலில் கேரர்த்து விட்டான் அவ்வளவுதான்.

இருல் பிள்ளையின் நூறு வருட வாழ்வு முடிந்தது.

நூத்துப்பத்தர கோத்தர

நண்டுமாமாவைக் கண்டான் தன் இருகைகளாலும் நண்டுமாமாவைப் பொத்திக்கொண்டான்.

சரி, நண்டுமாமாவின் பத்துவருட வாழ்க்கையும் முடிந்தது.

● சினிமா நட்சத்திரங்களிலும் அரசியல் வாதிகள் சிறந்த நடிகர்கள்.

□ எப்படி?

● அரசியல் வாதிகள் ஏழைகளின் முன் கண்ணீர் சிந்தியல்லவா நடிக்கின்றார்கள்... கிளிசரீன் சிந்துவதில்லையே! —ஜோக்கிரட்டஸ்

பத்துப் பத்தர பொத்தர

ஆயிரம் வருடமும் நூறுவருடமும், பத்துவருடமும் முடிந்தது.

நான் ஒருவருடம் வாழக்கூடியவன் இன்னும் உலாவிக்கொண்டு இருக்கிறேன்.

இதுதான் தவளையாரின் பாடலின் கருத்தாகும். இதிலிருந்து மனிதர்களாகிய நமக்கு ஒரு தத்துவம் புரிகிறது.

தன்னைப்போல் பிறரையும் மதிக்காமல் தான்தோன்றித்தனமாக நடந்துகொள்ளும் யாருக்கும் இப்படியான சீரழிவுகளைதான் ஏற்படும் என்பது விளங்குகிறது.

அன்றிலிருந்து அந்தப் பிச்சைக்காரன் ராஜமாணிக்கத்தை நான் அடிக்கடி சந்திக்க ஆரம்பித்தேன். அவன் நன்றாகத் தமிழ் படித்தவன். பார்ப்பதற்கு மூரட்டுத் தனமாகக் காட்சியளிக்கும் அவன் வாயிலிருந்து சில வேளைகளில் அருமையான தத்துவங்கள் பிறக்கின்றன.

கயநலமுள்ள மனிதர் சிந்திக்காத பெரியபெரிய தத்துவங்களை அவன் சொல்லுகிறான் எனிய நடையில் எல்லோரும் புரியும் வண்ணமாகவே பேசுகிறான்.

அவன் பேச்சைக் கேட்பவர்கள் யார்.

அவன் பக்கத்தில் அமர்ந்துகொண்டிருக்கும் என்மீது அனுதாபப் படுகிறார்கள்.

ஓ மனிதர்களே!

மரங்களை வெட்டி வீழ்த்தி விடுகாக்கிக் கொள்ளுங்கள். உங்கள் வீட்டைக் கட்டுவதற்கும், அதன் அழகுக்குத் தேவையான தனபாடங்களையும் செதுக்கிக் கொள்ளுங்கள்!

ஆனால் அந்த மரத்தின் 'வேரை, என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்.

அவைகள் உங்களின் கண்களுக்குப் புலப்படுவதில்லை.

ஆம் உண்மைதான்.

அந்தப் பிச்சைக்காரன்

ராஜமாணிக்கத்தைச் சந்தித்து எத்தனையோ ஆண்டுகளாகி விட்டன என்றாலும் என் இதயத்திலே அவன் இன்னும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறான். எப்படியென்றால்! பிற்காலத்தில் யதார்த்த இலக்கிய உலகத்தின் மன்னாகத் திகழும் 'ஜெயகாந்தனின் யாருக்காக அழுதான், நாடகத்தின் 'ஜோசப்'பின் கதாபாத்திரம் அந்த பிச்சைக்காரன்.

ராஜமாணிக்கத்தின் மறுபிறவியே.

0.....0

● என்னில் ஒரு குறையிருக்கிறது.

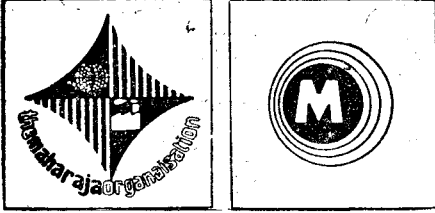
□ என்னது!

● என்னைப் பாராட்டியவர்கள் நினைவில் நிற்கிறார்கள்... கடன் தந்தவர்களை மறந்திருக்கிறேன்.

—அதிமதுரம்

உங்கள் பணத்திற்கு அதிக வருமானம்பெற சுலபமானவழி....

மகாராஜா முதலீட்டு (வரையறுக்கப்பட்ட) நிதிநிறுவனம்
இலங்கையிலே அதிகவட்டியாக 24% வீதம் வழங்குகிறது

உயரிய சேவைக்காக
ஒன்றிணைக்கப்பட்டுள்ளது.

உங்கள் வைப்புப் பணத்திற்கு வருடமொன்றிற்கு
18% வீதம் மாதாந்த வட்டியாகவும்
இருவருட வைப்புப்பணத்திற்கு
20% வீதம் மாதாந்த வட்டியாகவும்
இருவருடக் காலமுதிர்வு வட்டியாக
24% வீதத்தையும் வழங்குகிறது.

- அதிக நம்பிக்கை ● அதிக பாதுகாப்பு ● வர்த்தக வாகனங்களுக்கு பினுன் ஸ் கடன் சீசதிகள்
- இறக்குமதிப் பொருட்களுக்கு கடன்வசதி..... இன்னும் பல சேவைகளில்.....

மகாராஜா முதலீட்டு (வரையறுக்கப்பட்ட) நிதி நிறுவனம்

122, காங்கேசன்துறை வீதி
யாழ்ப்பாணம்
தொலைபேசி 418

54, பாங்க்ஷால் வீதி,
கொழும்பு: 11

A. K. Chelvanayakam Radio, Television Electronic Institute.

- மின்னணுவியலில் ஆரம்பமுதற்கொண்டு முழுமை யான பாடநெறியுடன் கூடிய 18மாதகால வகுப்புக்கள்.
- மின்னணுவியலின் முன்னுபலம் உள்ளவர்களுக்கான தொலைக்காட்சி பற்றிய குறுகியகாலப்பயிற்சி வகுப்புக்கள்.
- வர்ணத் தொலைக்காட்சி (Colour television) பற்றிய பூரணத்துவமான பாடநெறி.
- ஜனவரி முதல் புதுவகுப்புக்கள் ஆரம்பமாகவுள்ளன
- தொலைக்காட்சிக் கருவிகளின் இயக்கம் பராமரிப்பு பழுது பார்த்தல் போன்றவற்றில் பூரண பயிற்சி.

ஆ. க. செல்வநாயகம்
வானொலி, தொலைக்காட்சி
மின்னணுவியல் கல்வி நிலையம்

□ விபரங்கட்கு தொடர்புகொள்ள:
இல 97, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்

- மோட்டார் உதிரிப்பாகங்கள்
- சைக்கிள் உதிரிப்பாகங்கள்
- நீரிறைக்கும் இயந்திரத்தின் உதிரிப் பாகங்கள்

யாவற்றுக்கும் நாடுங்கள்.

T. S. லிங்கம் ஸ்ரோர்ஸ்

பிரதான வீதி,

சுன்னாகம்.

சகல ரக சயிக்கிள் உதிரிப் பாகங்களுக்கும்
நாடுங்கள்

சேது சைக்கிள் வேக்ஸ்

மானிப்பாய்ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

சிரித்திரன்
மகுடக் கதை

கௌரி பாலகிருஷ்ணசர்மா

1

பூமியை பிளந்துயர்ந்த விஸ்வரூபியாக நிமிந்து நிற்கும் அந்தக் கோபுரத்தோடு சேர்ந்து அக்குக் கிராமமும் உயர்ந்துவிட்டது என்ற பெருமிதத்தில் தங்கமுலாமிட்ட கோபுரக்கலசம் உச்சிவெயிலில் மின்னிச்சிரித்தது.

ஸ்தலபுராணமோ, கர்ணபரம்பரைக் கதைகளோ, எதுவுமற்ற அந்தக் கீற்றுக் கொட்டில் கோவிலுக்கு இவ்வளவு கீர்த்தி பெருகும் என்று அந்தக்கோவிலில் மூலஸ்தானத்தில் அமர்ந்தபடி கிராமத்தின் உயிர்த்துடிப்புக்களை, ஆட்சி செலுத்தும் அம்பிகையைத்தவிர யாருக்குத் தெரிந்திருக்கும்.

எப்போதோ, யாரோ, எந்த நம்பிக்கையுடன் இந்த இடத்தில் இப்படி ஒரு விக்கிரகத்தைவைத்து பூஜிக்க ஆரம்பித்தானோ, அந்த ஊர் பேர் தெரியாத மனிதனின் நம்பிக்கையின் உறுதிதான் இந்த அம்பிகையின் அருளுறறைச் சுரக்

கச் செய்திருக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஆதிமூலமறியாத இந்த ஆலயத்து அம்மனை இந்த கிராம மக்கள் ஆக்கிரமித்திருக்க முடியாது.

தினமும், ஒவ்வொரு அணுவினாடியும் 'அம்மாளாச்சி' தாயே என்ற இடைவிடாத ஆத்மசுருதி

வீட்டு அழகாக மெழுகிய திண்ணையில் ஒருகாவி நாலுமுழத்துண்டு விரித்துப்போட்டு பெரும்பாலான நேரங்களிலெல்லாம் அமைதியாக படுத்தபடி கண்களைமூடி போனதவ மியற்றும் பாவனையில் ஏதேதோ மந்திரங்களை உச்சாடனம் செய்தபடியோ, அல்லதுதன்

ஆத்மநிவேதனம்

யுடன் எழும் ஒலி கிராமத்தில் யாராவது ஒரு சேவனல் உச்சரிக் கப்பட்டுக் கொண்டே இருக்குமளவிற்கு அவளின் ஆட்சி வியாபகமாகி இருந்தது நிதர்சனமான உண்மையே.

அதற்கு காரணம் அம்பிகையின் அருள் மட்டுமா? ஆலயத்தின் தெற்கு வீதியில் உயர்ந்த மண்ணால் கட்டிய, பதிந்த கூரை

வெண்கலநாதக் குரலில் அபிராமி அந்தாதியைப் பாடியபடி அந்த அயலையே அருளிசை வெள்ளத்தில் மிதக்கவிட்டபடி யிருக்கும் சூசாமிக் குருக்களும் தான் காரணம், என்பதை ஊரார் அறிந்திருந்தார்களோ என்னவோ அம்பிகை அறிந்திருக்காமல் விருவாளா என்ன?

2

மணியே மணியின் ஒளியே ஒளிரும் மணிபுனைந்த அணியே அணியும் அணிக்கழகே அணுகாதவர்க்குப் பிணியே பிணிக்கு மருந்தே அமரர் பெருவிருந்தே பணியேன் ஒருவரை நிற்பதம்பாதம் பணிந்த பின்பே...

உற்சாகமாகக் கண்களைமூடியபடி உரத்த குரலில் பாடியபடி கிடந்த சூசாமிக் குருக்களை அவரது மூத்தமகள் ஜெகதாவின் குரல் விழிக்கவைத்தது.

"அப்பா... எழும்புங்கோ... ரத்தினம் வந்திருக்கார்—

எழுந்து சப்பணம் கொட்டி திண்ணையில் இருந்தபடியே—'வாரத்தினம் உட்கார்... என்ன இந்த வெய்யில்லை...' என்றார்.

"சாமி... கோபிக்கப்படாது நிம்மதியாகப் பாடிக்கொண்டிருந்தீர்கள்... குழப்பிட்டன்...' என்று குழைந்தான் ரத்தினம்.

"அதிலொண்ணுமில்லை,..... இப்பதான்... மத்தியானப் பூஜையை முடித்துவிட்டு சாப்பிட்டு விட்டு வந்து படுத்தேன்...அதுசரி நீ வந்த விசயம் என்ன"

ரத்தினம் ஒருவினாடி ஐயரை உற்று நோக்கிவிட்டு, பின்திரும்பி கண்களைக் குறுக்கறுப்பதுபோன்று நெடுத்திருக்கும் கோபுரத்தைப் பார்த்தான்.

சிறிதுநேர மௌனத்தின்பின் சொன்னான்.

"சாமி... கோபுரமில்லாமல் இத்தனைகாலமும் மொட்டையாய் கிடந்ததே இந்தக் கோயில்... அப்போ யாராவது இப்படி ஒரு கோபுரம் கட்டணும் என்றோ, கட்டப்படும் என்றோ நினைத்தார்களா? இண்டைக்கு இந்தக்கோபுரம் இல்லாமல் இந்தக்கிராமத்தை நம்மால் கற்பனை செய்து பார்க்கவே வெறுமையாக இருக்கிறது... 'ஆஹ' என்ன ரத்தினம் ஒருகணம் நிறுத்தினான்.

ஆமா... நீ எதுக்கு இதெல்லாம் சொல்லுறே" என்றவர் வினாக்குறியுடன் நோக்கினார்.

இல்லை சாமி... இந்தகோவில் இந்தளவிற்கு பெர்சா வளர்ந்த விதத்தை நானும் இந்தநாற்பது வருஷமா பார்த்துக் கொண்டே தான் வந்திருக்கிறேன்... கொட்டி லாக் டிடந்த இத்தக் கோவில் கோபுரமும் கலசமுமாய் ரும்பா பிஷேகமும் திருவிழாவுமாய்என்ன வாய் உசந்திருக்கு... எனக்கு நல்லா ஞாபகமிருக்கு சாமி எங் கப்பாவோட நாடஸ்வரமும்கையு மாக இந்தக் கோவிலுக்கு நான் வாசிக்க வந்தபோது வயது பதி னைந்துதான் இருக்கும் இப்போ எனக்கு ஐம்பத்தைஞ்சு... இந்த நாற்பது வருஷமா நீங்க இந்த கோவிலை இந்தளவுக்கு சிறப்பாக்க பட்டபாடு, உழைப்பு அத்தனையும் எனக்குத் தெரியும்..."

குருக்கள் மௌனமாய் அவ னையே பார்வையால் ஊடுருவிய

வண்ணம் இருந்தார். ரத்தினமே தொடர்ந்தான்.

"சாமி எல்லாத்தையும் ஒண் டிக்கட்டையாத்தானே செய்து முடிச்சீங்க... இவ்வளவு காவமும் இதொன்றிலுமே... பாடுபடாமல் இருந்தவங்கள் எல்லாம் இப்போ கோயிலிலே அக்கறை கொள்ளத் துவங்கிட்டாங்கள்... கோபுரம் கண்ணைக்குத்துது...மனசுபொறுக் காத பாவிகள்... என்றான் ரத்தி னம் படபடப்புடன்.

"ரத்தினம் நீ என்ன சொல் லுறே... ஒண்டும் புரியேல்லையே "சாமி... எப்பிடிச் சொல்லுற தென்றே தெரியல்லையே... நேத்து திடீரென்று நம்ம சனசமூக நிலை யத்திலே கிராமசபைத் தலைவர் சின்னத்துரை ஒருதிட்டம்போட்டு கோவில் நிர்வாகத்தை பொறுப் பேற்க ஒரு குழுவொன்றை நிய

மித்திருக்கிறார்களாம்... சாமி... உங்க இஷ்டப்படி எல்லாம் செய் யிறத்தாலே கோவில் ஒழுங்காக இல்லையாம்... இன்னும் ஏதேதோ பேசினாங்களாம் நாக்கிலே நரம் பில்லாத நாய்ப்பிறவிகள் என்று படபடப்புடன் பேசினான் ரத்தி னம்.

"ரத்தினம்... ஏன் படபடக் கிறே... இப்பவாவது அவங் களுக்கு கோயிலிலே அக்கறை வந் ததே... அம்பிகையின் அருள் தான்... எனக்கு வயசாயிற்று... எத்தனை நாளைக்குத்தான் என் னோலே ஏலும்...எல்லாம் நன்மைக் குத்தான்...நம்ம கடமையை நாம் செய்கின்றோமே... அவங்க கட மையை அவங்க செய்யுறதைத் தடுக்க நாமயார்...என்று அமைதி யாகச் சொல்லியபடி கோபுரத் தின் மீதுவைத்த பார்வையை இமைக்காதிருந்தார் ஐயர். சாமி ஒண்ணுமே தெரியாதவர் மாதி ரிப் பேசுறிங்களே... அவங்க எப் படிப் பட்டவங்க என்று தெரி யும்தானே சாமி... அவங்க நுழை ஞ்சு எந்த இடம் உருப்பட்டிருக்கு சாமி... என்றான் ரத்தினம்.

"எல்லாம் அம்பிகை பார்த் துக் கொள்வாள்... நீ பேசாமை இரு ரத்தினம் அபிதா... வெத் திலே கொண்டாடமா... என்று சின்னமகளை அழைத்தபடி கண் களை மூடி மௌனமானார் குருக் கள். ரத்தினம் அமைதியானான்.

3

"லஷ்மி...கேட்டியா...சேதியை நம்ம கோயிலுக்கு ஒரு தர்ம கர்த்தாசபை தெரிஞ்சிருக்காங்க ளாம்... யாரு தெரியுமா தலைவர் நம்ம சின்னத்துரையர் தான்... ரத்தினம் சொன்னான்..." கூடத் தில் ஈனிச் சேரில் படுத்தபடி வெற்றிலை குதப்பியபடியே தம் மனைவிக்குச் சொல்லிக்கொண்டி ருந்தார் குருக்கள்...

ஆமா... உங்களுக்கேன் அவங்க கூட்டத்துக்குச் சொல்லேல்லையே...

பாவம்

அங்க ஈனமுற்றவனைக் கண்டால் அல்லது அதிக கஸ்டத்தை அனுபவிப்பவனைக் கண்டால் நாம் மனதில் எதனை முதலில் எண்ணுகிறோம்.

பிச்சை எடுப்பவனைப் பார்த்து 'பாவம்' என்று பரிதா பப்படுகிறோம். அங்க ஈனமானவனைக் கண்டால் உடனே 'பாவம்' என்கிறோம். அதிக கஸ்டத்தை அனுபவிப்பவனைக் கண்டால் 'பாவம் கஸ்டப்படுகிறான்' என்கிறோம்.

இப்படி எதற்கொடுத்தாலும் கஸ்டம் என்ற சொல் லோடு 'பாவம்' என்ற சொல்லும் சேர்ந்து விடுகிறது.

அர்த்தம் விளங்காமலேயே இச்சொல் அனைவரது நாவி லும் நர்த்தனம் செய்கிறது உண்மையில் இச்சொல் மனித வாழ்க்கைத் தத்துவத்தை மிகத் துல்லியமாகப் பிரதிபலித் திருக்கிறது.

முற்பிறப்பில் செய்த பாவம் இப்பிறப்பில் கஸ்டமாகத் தொடர்கிறது. இதனையே 'பாவம்' என்ற ஒரு சொல்லால் குறிக்கிறோம்.

கஸ்டப் படுபவனைப் பார்த்துப் 'பாவம்' என்ற ஒருவன் சொல்லும்போதே இப்பிறவியில் நாம் "பாவம்" செய்யக் கூடாது என்ற எண்ணம் மனதில் தோன்றவேண்டும். தோன் றினால் அதுவே இச்சொல்லைப் பயன் படுத்துவதால் மனித இனம் அடையும் மிகப்பெரிய பலனாகும்.

—அகளங்கள்

பசுவின் கதை

தமிழகத்தில் மிகப்பழைய காலத்தில் மாடுகள் காசாக உபயோகிக்கப்பட்டு வந்தன. அக்காலத்தில் ஒருவனுடைய செல்வத்தை மதிப்பிட அவனுக்கு எத்தனை மாடுகள் இருக்கின்றன என்ற கணக்கின்மீதே ஒரு முடிப்புக்கு வந்தனர். அதனால் மாட்டுக்குச் செல்வம் என்றபொருள் கொள்ளப்பட்டு நிகண்டுகளிலும் அகராதிகளிலும், இலக்கியங்களிலும் மாடு என்னும்பதம் உபயோகிக்கப் பட்டுள்ளது.

—திருவாதிரையன்

நம்ம நிர்வாகத்திலே ஒழுங்கில்லையாம்... அதுதான்... என்று சொல்லும் போது அவருள் ஏதோ அடைத்துக் கொண்டது.

லஷ்மி மௌனமாகவே இருந்தாள்.

“நாம நம்ம மனச்சாட்சிக்குத் திருப்தியா அம்பாளுக்கு ஒரு குறைவு மில்லாம நிறைவாதானே எல்லாம் செய்துவாறம். அவ என்ன நெனைச்சிருக்காவோ யாருக்குத் தெரியும்... லஷ்மி... கோபுரம் கட்டி... கும்பாபிஷேகம் செய்தபிறகு மனசேநெறைஞ்சு மாதிரி.

இதோ இங்கே இப்படியே படுத்தபடி அதோ அந்தக்கோபுரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நிம்மதியா இருந்திடலாம் போலே இருக்கு... நமக்குப் பிறகு இதை யெல்லாம் கவனிக்க நம்மபையன்கள் இருந்தாலும் பறவாயில்லை... அவங்க ரெண்டுபேருமே வேறே வேறே உத்தியோகத்திலே போயிட்டாங்க... நிர்வாகத்தை எல்லாம் ஊராக்கள் கவனிச்சுக் கொள்ளுறது நல்லதுதானே. ஏதோ நாம இருக்கும்வரையும் அம்பாளுக்கு ஓப்பாட்டு பூஜை வைக்கிறதுக்கு விதி இருந்தாப் போதும்...

அவர் வார்த்தைகளில் அமைதியானாலும் மனதில் ஏதோ ஒரு அமைதியின்மை—

உங்க நிர்வாகம் ஒழுங்கில்லையாம்

உங்க நிர்வாகம் ஒழுங்கில்லையாம் உங்க... நிர்வாகம்...

4

ஒரு கீற்றுக் கொட்டில் அதன் கீழ் ஒருசிறு அம்புள்ளிசிலே, அதனருகில் ஒரு திரிசூலம். முதன்முதல் ஐயர் இந்தக் கோவிலுக்கு பூஜைக்காக, நாற்பது வருடங்களின் முன்னர் காவடி எடுத்த போது கண்ட தரிசனம் இதுதான்

சின்னஞ்சிறு கோவில் ஒருநேர - காலை - பூஜைமட்டும். விதிவழி போலோர் வருவோர் நெஞ்சில்தொட்டு நினைவில் நிறைத்துவிட்டு போவதைவிட எப்போதாதது இருந்திட்டு ஓரிருவர் அர்ச்சனை பொங்கல் அப்படியென்று வருபவரைத்தவிர கிரா

மத்து குஞ்சு குறுமாண்கள் கொஞ்சம்தான் அந்தக் கோவில் நிரந்தர அடியார்கள். பக்தர்கள்.

கோவிலால் வருமானம் எதுவுமில்லை.

திவசம் குறைவு, ஊர்ப்புரோகிதம் இப்படி அப்படியென்றுவரும்.

புரட்டாதி மாத மாளையபட்சம் தொடங்கினால் வருடத்திற்கொரு முறை அவரது குடும்பம் கொஞ்சம் நெம்புக இருக்கும். இவைகளோடு, ஜாதகம் பார்த்தல், பார்வை பார்த்தல், சாஸ்திரம் சொல்லல் அவரின் முயற்சி அவர் குடும்பத்தைமட்டும் காப்பாற்றவில்லை. அம்பாளின் காலம் தவறாத பூஜைக்கும் உதவிவந்தது.

ஐயரின் முயற்சியும் முகராசியும் அம்பாளின் அனுக்கிரகமும் கூட ஆலயம் வளர ஆரம்பித்தது. கோவில் பணத்தை நம்பி அவர் குடும்பம் வாழவில்லை, மாறாக அவர் குடும்பத்தவரின் உழைப்பு கோவிலே வளரவைத்தது.

ஒருகாலப் பூஜை. ஆறுகாலப் பூஜை ஆகியது. கொட்டில் கோவில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அர்த்த மண்டபம், பரிவார மூர்திகள், கொடிஸ்தம்பம், மகேஸ்வர மண்டபம், வாகனங்கள், திருவிழா என்று வளர்ந்தது.

குலாசாரமும், கலாசாரமும் கெட்டு ஊரே நாத்திக வாத்த

சிறை

சிறைத் தண்டனை மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்ல, விலங்குகள் பறவைகளுக்கும் உண்டு. மனிதர்களுக்கும் விலங்கு பறவைகளுக்கும் சிறைத்தண்டனையை விதிப்பவன் மனிதனே.

கிளி கூண்டில் அடைக்கப்படுவது மட்டுமல்ல மிருகக் காட்சிச் சாலைகளில் பலவகைப்பட்ட ஜீவராசிகளும் அடைக்கப்படுகின்றன. பாவ புண்ணியங்களுக்கேற்ப சிறைவாழ்க்கை ஏற்படுகிறது.

ஆனால் ஒன்று மனிதர்களைப் போல்வேறு எந்த ஜீவராசியும் தமது இனத்துக்குத்தாமே சிறைத் தண்டனை விதிப்பதில்லை.

சுவாமிஜியும், நீக்ரோவும்

அமெரிக்காவில் ஒருநாள் ஒருரயில் நிலையத்தில் சுவாமிஜி விவகாரந்தர் இறங்கியபோது அவருக்கு அளிக்கப் பட்ட வரவேற்பைக்கண்ட நீக்ரோ போட்டர் ஒருவன் அவரை அணுகினான். “இந்த வெள்ளையர்களிடம் என்னைப் போல் கறப்புத்தோல் படைத்த தாங்கள் மதிப்புப் பெற்றிருப்பதைக் காணக்காண எனக்குச் சந்தோஷம் தாளவில்லை. உங்கள் கையைப்பிடித்து நான் குலுக்குவதற்கு அநுமதிப்பீர்களா? என்று ஆர்வத்துடன் கேட்டான் அவன். சுவாமிஜி உடனே அவனது கையை இறுகப்பற்றிக் கொண்டார். நன்றி, சகோதரர், நன்றி என்று நாத்தழுதழுக்கக் கூறினார்.

தில் மயங்கி, வைதீகக் கிரியைகள் மதிப்பிளந்து போய்க்கொண்டிருக்கும் சமூகங்களின் மத்தியில் அந்த வளர்ச்சி பிரமிக்க வைப்பதாகவே இருந்தது.

நாற்பது வருடக் காலச்சக்கரத்தின் சுழற்சி,

ஐயரின் அயராது உழைப்பு இதோ கம்பீரமாக ராஜகோபுரமாக நிமிர்ந்து நிற்கிறது.

ஐயரின் உயர்ந்த திண்ணையும் பதிந்த கூரையுமுள்ள ஒலைக்கொட்டிலைத்தவிர கிராமம் நாகரீகமாகி விட்டது.

ஐயர் அந்தத்திண்ணையில் துண்டை விரித்தே கிடக்கிறார்.

வாய்ஜபம் செய்தபடியே ஸ்லோகங்களை முணுமுணுக்கிறது, இப்போதெல்லாம் பக்தர்கள் திரளாக வருகிறார்கள். கோவில் சுற்றூடல் கலகலப்பாகி வருகிறது. பக்தி வளர்ந்து விட்டதா? இல்லை... பக்தி நாகரீகமாகிவிட்டது. எல்லாம் அம்பாளின் விளையாட்டு — இது ஐயரின் தீர்மானம்.

‘அப்பிகே...தாயே...’ இவ்வளவு நேரமாக கோபுரத்தை வைத்த கண் வாங்காது பார்த்த பார்வையுடன் கோவிலின் கடந்தகால வரலாற்றில் தோய்ந்தெழுந்த பிரமிப்பில் இத்தனையும் அவள் அருளில்லாமல் நிறைவேறியிருக்குமா என்ன? என்ற திவ்யநினைவு மனத்

தில் எழ...பனிக்கும் கண்களின் நீர் கோபுரத்தைத் திரையிட அம்பிகையின் நாமத்தை உதடுகள் மெய்சினிர்த்து முணுமுணுக்க... அந்தத்திண்ணையில் சிலையாக இருக்கிறார் குருக்கள்.

“என்னங்கோ... சாயங்காலப் பூஜைக்கு நேரமாகல்வியோ...? இன்னிக்கு வெள்ளிக்கிழமையல்லவோ... எழுந்திருங்கோ...பூஜை முடிந்ததும் அப்படியே நம்ம சர்மாகிட்டே மறந்திடாமல் போய் நம்ம ஜெகதாவின் கல்யாண விஷயமாய் பேசுங்கோ அவளுக்கு வயசாகிக்கிட்டே போகுது...” — என்ற லஷ்மி பதிலுக்குக்கூடக் காத்திராமல் கோவில் அலுவல்களைக் கவனிக்க உள்ளே சென்றுவிட்டாள்.

ஒரு அம்பாளின் வளர்ச்சியே தன் ஜீவத்துடிப்பாக நினைத்து உழைத்த ஐயருக்கு தன்விட்டுக் குள்ளேயே மூன்று அம்பிகைகள் மளமளவென்று வளர்ந்து வருவதை உணர்நேரங்கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் அந்த நினைவு லஷ்மி சொல்லிய இந்த ஊகத்தை தவிர, அதற்கு அம்பாளே வழிகாட்ட வேண்டும். என்று பழியை அவள் தலையில் போட்டுவிட்டுத் துண்டை உதறியபடி எழுந்தார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

5

சாயங்காலப்பூஜை.

ஆலயம் நிரம்பி வழிகிறது. அர்ச்சனை ஆராதனைகள், கற்பூரமணம் மணியோசை இவற்றைமீறிய ஐயரின் கணீரென்ற மந்திரஉச்சாடனங்கள்...

“ஆத்தானே எங்கள் அபிராம வல்லியை அண்டம் எல்லாம் பூத்தானே...”

—யாரோ ஒருபெண் அபிராமி அந்தாதியை மனமுருகிப்பாடிக்கொண்டிருந்தாள்.

ஆயிற்று.

பூஜைமுடிய ஆறுதலாக வெளிப்பிரகாரத்தில் வந்து சற்று ஓய்வாக தூணோசாய்ந்தபடி அமர்ந்திருந்தார் ஐயர்.

அவர்மனம் இனம்புரியாத, என்று மில்லாத திருப்தியும் திருப்தியற்றதுமான நிலையில் தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தது.

“ஐயா... உங்களோடு... ஒரு வார்த்தை” குரல்கேட்டுத் திடுக்குற்று நிமிர்ந்தார் ஐயர்.

சின்னத்துரையர், விதானையார், காசிப்பிள்ளை மாஸ்டர் மூவரும் நின்றார்கள். ஒருகணம் ஏதோ நினைவில் திகைத்தாலும் மறுகணமே இருங்க... இருங்க என்று பல்வியமாகச் சொல்லியபடி எழுந்துநின்ற —

“என்ன சமாச்சாரம்... சொல்லுங்க” என்றார் ஐயர்.

“ஐயா நாமொரு முக்கிய விசயமாகப் பேசவேணும்.” விதானையார் ஆரம்பித்தார்.

சொல்லுங்க...

“இந்த ஊர் இருக்கே... ரொம்பப் பொல்லாததுங்க...வாய்க்கு வந்தபடி நரம்பில்லாத நாக்கால் எது வேணுமானாலும் சொல்லும்... இதோ பாருங்க நீங்க எவ்வளவு கஸ்டப்பட்டிருப்பீங்க... இந்தக் கோயிலை நல்லாக்க. ...அப்ப இந்தச் சனம் ஏதாவது சொல்லிச்சா...

இந்த பாருங்க கோயில் நல்லா வந்ததும், வருமானத்தை நீங்க சுருட்டிடுங்களாம், அப்படி இப்படி என்று என்னென்னமோ பேசிறுங்க... எங்களாலே அதைக்கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியேல்லை... ஐயா எங்களுக்குத் தெரியும் நீங்க எவ்வளவு தூய்மையானவங்க என்று... ஆனா... விதானையார் இடைநிறுத்தினார்.

சின்னத்துரையர் தொடர்ந்தார்—“அதுதான் ஐயா நாங்க ஒரு தர்மகர்த்தா சபை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்... இனிமேல் யாரும்... எதுவும் பேசேலாது எல்லாப் பெரிய கோயிலிலையும் நடக்கிற மாதிரி நாமளும் ஒருமுறையை அநுசரிச்சா நல்லதுதானே... நல்லதுசெய்து கெட்டபெயர் வாங்குவதிலும் பார்க்க ஒருநியம முறையை நடைமுறைப்படுத்தினால் நல்லதுதானே...

ஐயர் அமைதியாகவே இருந்தார் காசிப்பிள்ளை மாஸ்டர் சொன்னார். “ஐயா... நாங்க நேற்று சங்கத்திலே ஒரு தீர்மானம் எடுத்திருக்கிறம்...நம்ம “செயர்மென் ஐயாதான் தலைவர். இப்படி ஒரு நிர்வாகசபை அமைப்பு இருந்தால் பாங்கிலே ‘லோன்’ எடுக்கலாம்.கோவிலுக்கு, கேணி, வீதித் திருத்தம் எல்லாம் செய்யலாம்... அதோட வாற திங்கட்கிழமை அதாவது முதலாம்தேதியிலிருந்து கோவிலுக்கு ‘ரிக்கத்’ முறை கொண்டுவரப்போறம். கணக்கு வழக்கிற்கு கஸ்டம் இருக்காது—மற்றது என்னுடைய இருந்தார் மாஸ்டர்.

—விதானையார் தொடர்ந்தார்—

‘மற்றது நீங்களும் எத்தனை காலத்துக்குத்தான் நிரந்தர வருமானம் இல்லாமல் அலையிறது... அதாலே உங்களுக்கும் இனிமாதாமாதம் 200 ரூபா சம்பளமாய்த் தந்திடலாம் என்றும் முடிவுசெய்துள்ளோம். விழாக்களுக்குப் பூஜைக்கும் பார்த்துபிறகு தீர்மானிப்பம்.

அவர்கள் ஏதேதோ பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

ஐயா பதில் பேசினாரோ அது அவருக்கே தெரியாது.

அவர்கள் எப்போது போனார்கள்.

6

அர்த்த சாமப் பூஜைக்காக இரவு 10 மணிக்கு அடிக்கும் மணியோசை அன்று கேட்கவேயில்லை.

‘ஏனம்மா ஜெகதா... அப்பா என்ன செய்யிறார்... மணி அடிக் கேல்லையே பத்துமணி தாண்டிட்டுதே என்றான் லஷ்மி.

“அம்மா போய்பார்த்திட்டு வருவம்” என்றபடியே வெளியே இறங்கினான் ஜெகதா. லஷ்மிபின் தொடர்ந்தான்.

0000

—கோயில் வெறுமையாய்க் கிடந்தது.

—கோயில் வெறுமையாய்க் கிடந்தது. மூலஸ்தானத்தில் அம்பாள் ஜோதிஸ்வரூபமாக காட்சி தந்தாள். கோயிலின் உள்ளே வந்த ஜெகதாதகப்பன் மூலஸ்தானத்து அம்பாள் சந்நிதியின்முன் நிற்கும் கோலத்தைக் கண்டதும் திகைத்துப்போய் “அம்மா இங்கை ஓடி ஓடிவாங்கோ... அப்பா வைப்பாருங்கோ” என்று கத்தினான்.

லஷ்மி உள்ளே சென்றதும் ஸ்தம்பித்து நின்றான்.

அவர் அம்பாளோடு பேசிக் கொண்டே இருந்தார்.

‘அம்மா... ஏனம்மா என்னை இப்படிச் சோதிக்கிறாய்... இவ்வளவு காலமும் மற்றவன் கிட்டே கை

நீட்டி சம்பளம் வாங்கியா உனக்கு பூஜை செய்தன்...இதென்னம்மா இதெல்லாம்... டிக்கெட்டாம் கியூவாம்... இதெல்லாம் உனக்கே பிடிக்கிறதா... இந்த நாற்பது வருஷமும் இதெல்லாம் யாரம்மா பார்த்தாங்கள்... உனக்குமெனக்கும் உள்ள இந்தப்பாசம்...பணத்தாலானதா... இப்ப கணக்குப் பார்க்க வாறவங்க இவ்வளவு காலமும் செய்த செலவுகளை கணக்குப் பார்ப்பாங்களா தாயே இப்போஉன்னோடு உரிமைகொண்டாட வாறவங்களாலே எனக்கு உன்மீதுள்ள உரிமையைப் பறித்திட முடியுமா...முடியாது...முடியவே முடியாது...” அவர்கத்திக் கொண்டே இருந்தார்.

அது கோவில் மண்டபம் பூராவும் எதிரொலித்தது.

லஷ்மியும் ஜெகதாவும் அவரை ஒருமாதிரி சமாதானப்படுத்தி கோவிலைப்பூட்டி, வீட்டிற்குக் கூட்டிச் சென்றனர்.

வழிநெடுக அவர் ஏதேதோபுலம் பியபடியே சென்றார்.

7

மறுநாள்...

மூடப்பட்டு நிசப்தமாக இருந்த அம்பாளின் கர்ப்பக்கிருகத்தில் அவள் காலடியில் வழமையாக இறைந்து கிடக்கும் மலர்கள் எதுவுமே கிடைக்கவில்லை—

மாறாக, ஒருபுனிதமான ஆத்ம மலர் நிவேதனமாக அர்ச்சிக்கப்பட்டுக் கிடப்பதை அம்பாள் மட்டும் உணர்ந்துகொண்டாள்.

0—0—0

இருட்டறையில் மினமினி வந்தால் எப்படி அறையின் இருளை மறந்து பூச்சியின் அழகைப் பருகுகிறோமோ அப்படியே நமக்குக்குத் துன்பம் வந்தபொழுது யாரேனும் இலிய மொழி பகர்ந்தால் நம் துன்பங்களை மறந்து அந்த மொழியின் இனிமையை உணர்கின்றோம்.

—ஆர்தர் ஹெல்ப்ஸ்

நீங்கள் விருட்பும்

தேனான பாடல்களைத்

தெளிவாகப் பதிவு செய்ய

ஒலிப்பதிவுத்துறையில் அனுபவமிக்க

‘ரேடியோஸ்பதி’ யை நாடுங்கள்...

- தமிழ், ஹிந்தி, ஆங்கிலம் மும்மொழிப் பாடல்களையும் முத்தாகப் பதிவுசெய்ய
- வானொலிக்கருவி, ரேப் ரெக் கோர்ட் மணிக்கூடு ஆகியவற்றை திருப்திகரமாக திருத்தம் செய்ய...
- ரேடியோ கெஸட், ரேப்ரெக் கோர்ட் மணிக்கூடுகள் வாங்க...

ரேடியோஸ்பதி

58, கஸ்தூரியார் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
தொலைபேசி: 7805.

மில்க்வைற்

தயாரிப்புக்களின் மேலுறைகளை
சேகரித்து அனுப்பி
அழகிய துவாய், காந்திக் கலண்டர்
பொலித்தீன் பாக், காந்தி பாக்
மில்க்வைற் அப்பியாசக் கொப்பி
மில்க்வைற் செய்தி
அறிவு நூல்கள்
மற்றும் சிறந்த பரிசுகளைப் பெற்றுக்
கொள்ளுங்கள்.

மி ல் க் வை ற்

த. பெட்டி எண் 77
தந்தி: "மில்க்வைற்"

யாழ்ப்பாணம்
தொலைபேசி: 7233

பனையிலே....

- △ சகலரக விளைபொருட்களுக்கும்
- △ சகலவித சாய்ப்புச் சாமான்களுக்கும்

விஜயம் செய்யுங்கள்

நியூ கொழும்பு ஸ்ரோர்ஸ்,

பஸ் நிலையம்
பனை.

இலக்கியத்தில்

நகைச்சுவை

சே. நா. தர்மராஜா

ஏலோர் எம் பாவாய்...

“திருவாசகத்திற்கு உருகாத நெஞ்சம்” ஒருவாசகத்திற்கும் உருகாது” என்றொரு பழமொழியுண்டு. அதனைத் திருவாசகம் படித்த அன்பர்கள் நன்கு அறிவார்கள். மாணிக்க வாசகர் தில்லையிலே தங்கியிருந்த போது, திருவாசகத்தை முற்றாக எழுதி எடுக்க விரும்பிய சிவபெருமான், ஒரு அந்தணர் வடிவங்கொண்டு வந்து, தமது விருப்பத்தைக்கூறி, மணிவாசகர் சொல்லச் சொல்ல தமது கைப்பட ஏட்டில் எழுதினார் என்றும் எழுதி முடிந்தபின் கோவில்க் கர்ப்பக் கிருகத்து வாசல் படியிலே ஏட்டை வைத்துவிட்டு மறைந்து விட்டார் என்றும் சைவசமயம் கூறுகின்றது.

திருவாசகத்தினை மணிவாசகர் சொல்லக்கேட்டு எழுதிக்கொண்டிருந்த சில அந்தணர், திருவாசகத்திலே வரும் ‘திருவெம்பாவை’ யிலே மனம் ஒன்றிவிட்டார். அதனால் திருவாசகத்தை எழுதி முடித்ததும் “பாவை பாடிய வாயால் ஒரு கோவை பாடுக.” என்றுவேண்டி திருக்கோவை யாரையும் பாடச்செய்து எழுதி முடித்ததாக மாணிக்க வாசகரின் வரலாற்றிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதிவிருந்து ‘திருவெம்பாவையின்’ சிறப்பினை நன்கு உணரலாம்.

திருவெம்பாவைபோல லைஸ்ணவ சமயத்திலும் ஒருநூல் உண்டு. அது ‘திருப்பாவை’ எனப்படும். பெரியாழ்வாரின் மகளான் ‘ஆண்டாள்’ பாடியதே திருப்பாவையாகும். இந்த இரண்டு நூல்களும் ஒரே மாதிரியானவையே. இரண்டின் பாடல்களிலும் ஈற்றடி ஏலோர் எம் பாவாய்’ என்றே முடிகின்றது.

திருவண்ணாமலைக்குச் சென்ற மாணிக்க வாசகர் அங்கு பாவை விரதம் நோற்கும் பூவையர் அதிகாலையில் எழுந்து ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று தோழிப் பெண்களைத் துயிலுணர்த்திக் கூட்டிச்சென்று நீராடிப் பூனை புரிந்து விரதம் அனுஸ்டிப்பதைப் பார்த்துத் ‘திருவெம்பாவை’யைப் பாடினார். பாடலிலும் அவைகளையே தெரிவித்தார்.

ஆண்டாளோ வில்லி புத்தூரில் இருந்தபடியே தன்னை ஓர் ஆயர்குலப் பெண்ணாக நினைத்துக்கொண்டு கோபிகாஸ்திரிகள் அதிகாலையில் எழுந்து நீராடி விரதம் இருக்கும் சம்பவத்தை அழகான தமிழில் கவிதையாக் கினார். கவிஞர் கண்ணதாசன் கூறுவதுபோல ‘ஆண்டாள் தமிழை ஆண்டாள்’ என்று சொல்லுமளவுக்கு திருப்பாவையும் சிறப்பான நூலே.

பெரியாள்வார்தான் தன்னைப் பெண்ணாக உருவகித்து, ஆண்டாள் என்ற புனைபெயரில் ‘திருப்பாவை,

யைப் பாடி அருளிஞர் என்று கூறுபவர்களும் உண்டு. திருப்பாவையை நுணுகி ஆராயும்போது ஒரு ஆண்பாடியுதரகத்தான் எனக்கும் தெரிகிறது. எது எப்படி இருந்த போதிலும் ஆண்டாள் என்றொரு பக்கை இருப்பதால் எமக்கு வந்த நஷ்டம்தான் என்ன.

இம்முறை ‘திருப்பாவை’யில் வரும் ஒருபாடலையே நகைச்சுவை விருந்தாக்குகிறேன்.

ஒவ்வொரு வீடாகச்சென்று தோழியைத் துயிலுணர்த்தும் தோகையர் ஒருவீட்டு வாசலிலே வந்துநின்று திருமாவின் புகழ் சொல்லி தோழியை அழைக்கின்றனர். நித்திரையில் கிடந்த பெண்ணை எழுந்து வருவதாக இல்லை. சரி எழுந்து வரத்தான் பிந்துமென்றால் தான் நித்திரை விழித்ததற்கு அடையாளமாக குரல் கொடுக்கவாவது கூடாதா? அதுவும் இல்லை, கூப்பிட்டு கூப்பிட்டுக் கூலுத்து விட்டது தோழிக்கு.

துயிலுணர்த்த முடியாதபடி நீள்துயிலில் கிடப்பவரைப் பார்த்து கும்பகர்ணன் போல் நித்திரை செய்கிறாரே என்று கூறுவது இன்றும் வழக்கம் தானே. இங்கு துயிலுணராமல்க் கிடக்கும் பெண்ணைப்பார்த்து ஒருபெண்ணுக்கு கும்பகர்ணனின் நித்திரைதான் நினைவில் வருகின்றது. அவளோ நகைச்சுவையாக அப்பெண்ணின் நித்திரையை அழகாகக் கூறுகின்றாள். கும்பகர்ணன்போல் என்று கூறும் அதனிலும் ஒருபடி மேலாகக் கூறுகிறாள்.

கும்பகர்ணன் இவளோடு போட்டிக்கு நித்திரை செய்தாலும், அந்தப் போட்டியிலே கும்பகர்ணன் தோற்றுவிட்டாலும், தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டு, வென்ற இவளுக்குப் பரிசாகத்தன் பெருந்துயிலையும் கொடுத்து விட்டாலும், அதனால்தான் இப்படித் தூங்குகிறாள் என்று கூறுகிறாள் அந்தத்தோழி.

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனைய

மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்
நாற்றத் துழாய்முடி நாராயணன் நம்மால்

போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் பண்டொருநாள்
கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்ப கர்ணனும்

தோற்று முனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானே,
ஆற்ற அனந்த லுடையாய் அருங்கலமே

தேற்றமாய் வந்து திறவேலோ ரெம்பாவாய்

எப்படி இருக்கிறது அவளது நகைச்சுவை. ‘பண்டொருநாள் கூற்றத்தின் வாய்வீழ்ந்த கும்பகர்ணனும் தோற்று உணக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானே’ என்றைநகைச்சுவை, இன்று கும்பகர்ணன் போல் நித்திரை செய்கிறார் என்பதிலும் எத்தனை சிறப்பாக இருக்கிறது பாருங்கள்.

● திருமணத்தில் பால்உணர்வு உண்டு.

ஆனால் பால் உணர்வே திருமணம் ஆகாது.

—யாரோ.

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி

1	2	3	4	5	6	7	8
			ம்				
9	10	11		13		15	16
ரி							
17	18		20	21	22	23	24
				ஈ	ல		
25	26	27		29	30	31	
					ஈ		
	34	35	36			39	40
41		43	44	45			48
49	50		52		54		56
							த
57	58	59			62	63	61
		க்					

- சரியான விடைதரும் அதிர்ஷ்டசாலிக்கு முதலாவது பரிசாக ஒரு வருட சிரித்திரன் அன்பளிக்கப்படும்.
- இரண்டாவது பரிசுபெறும் அதிர்ஷ்டசாலிக்கு அரை வருட சிரித்திரன் அன்பளிக்கப்படும்.
- விடைகள் யாவும் 18-1-80க்கு முன்பு 'குறுக்கெழுத்துப் போட்டி' ஆசிரியர் சிரித்திரன் 559, கே. கே. எஸ். ரோட், யாழ்ப்பாணம். என்ற விலாசத்திற்கு கூப்பனிலேயே நிரப்பி அனுப்பி வைக்கவும். (ஆ...ர்)

மேலிருந்து கீழ்:

- 1 இது இல்லாதவனால் எதையும் சாதிக்க முடியாது.
- 2 இப்படிச் குழம்பியிருந்தால் துப்பரவில்லாமல்தான் இருக்கும்.
- 3 பாலைவனத்தில் செல்பவர்கள் இவைகளை சுமப்பதற்கு ஒட்டகங்களை பயன்படுத்துவார்கள்.
- 5 கண்ணபிரானால் கொல்லப்பட்ட அவரது உறவினன்
- 8 குருவுக்கு மறுபெயர்.
- 15 இறந்தவர்களின் ஞாபகார்த்தமாக வருடம்தோறும் இந்தச் சடங்கு செய்வது வழக்கம்.
- 27 எது நடப்பதற்கும் இதுவரவேண்டும் என்று சோதிடர்கள் கூறுவர்,
- 36 ———ம் பகலும் என்று ஒருபடம் வந்ததே ஞாபகமிருக்கிறதா?
- 40 காலையும் மாலையும் இறைவனை இது செய்தல் வேண்டும்.
- 41 விகடகவி யைப் போல ஒருசொல்.
- 50 இன்றைய நாகரீக நங்கையர் இது உயர்ந்தபாத அணிகளை அணிகிறார்கள். இது தலைகீழாக உள்ளது.
- 54 துணையின் மறுபெயர் தலைகீழாக உள்ளது.

இடமிருந்து வலம்

- 1 உழவர் திருநாள் இப்போது தமிழர் திருநாளாகக் கப்பட்டுள்ளது.
- 9 சூரியனின் மறுபெயர் பேச்சுவழக்கில் இப்படி அழைக்கப்படுகிறது. இது குழம்பியுள்ளது.
- 15 நடைமுறையில் இந்தப்பாடுபாடு மாறியுள்ளது.
- 17 கிருஷ்ணன் அவதரித்த குலம்.
- 20 இராமபிரானின் இரட்டைப்பிள்ளைகள் இந்தப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டார்கள்.
- 25 சுத்தமான செங்கல்லுத்தூள் கலக்கப்படுவதால் மிளகாய் தூள் இப்படி இல்லாமல் உள்ளது. மாறியுள்ளது.
- 29 சைவர்களின் கடவுள் இங்கு குழம்பியுள்ளார்.
- 34 —காத்தகிளி போன்றது தமிழர்களின் ஆசை இங்கு மாறியுள்ளது.
- 39 இல்லைக்கு எதிர்ச்சொல் மாறியுள்ளது.
- 43 —போ இன்று ஓரத்திற்குப் போய்விட்டது. இங்கு மாறியுள்ளது.
- 49 வேகத்தை இப்படிச் சொல்லலாம்.
- 57 அட்ட—— இங்கு குழம்பியுள்ளது.
- 62 சோதனைமேல் சோதனை போதுமடாசாமி,

குறுக்கெழுத்துப் போட்டி மூடிவுகள்

மேலிருந்து கீழ்

1. திருக்குறள்	2. திருமணம்	4. கலம்
5. பாவம்	6. கோவை	19. அம்புயம்
24. அபின்	30. மகுடி	31. கிரகணம்
44. பல்வி	50. கலை	53. வான்

இடமிருந்து வலம்

1. திருவெம்பாவை	9. திரு	12. கோவலன்
17. மயக்கம்	25. குணம்	30. கும்பி
33. அறம்	37. குமணன்	43. புவி
46. கடி	50. கம்பன்	55. ரதி
57. சிலை	60. வால்மீகி.	

1 வது பரிசு

எஸ். சந்தனாதேவி
7/16 போலஸ் ரோட்,
புத்தளம்.

2 வது பரிசு

S. இராமநாதன்
பிரதான வீதி
பண்டத்தரிப்பு,

பாராட்டு பெறுபவர்கள்:

க. சுவாமிநாதன், சுளிபுரம்.
செல்வி திருநாவுக்கரசு, திருநெல்வேலி.

M. மகேஸ்வரன், 1ம் பகுதி 52 விசுவமடு பரந்தன்

சுவைஞர்க்கு ஒரு சொர்க்கம்

- சிற்றுண்டி வகைகள்
- ★ ஐஸ்கிரீம் வகைகள்
- குளிர்பான வகைகள்

விசேஷ வைபவங்களுக்கு ஆடர்கள் ஏற்று இனிதாக வழங்கப்படும்

ரவர் கோய்பி அன் கூல் (B) பார்

824 மணிக்கூட்டு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7891

☐ உங்கள் மழைச் செல்வங்களின்
உயிரோவியமான படங்களுக்கு....

☐ பேபி போட்டோ

(யாழ்-வளாக அருகாமையில்)

திருநெல்வேலி

சிறுறி பேணிச்சர்

- ☐ கலைத்துவமான
- ☐ நிலையான உறுதிமிக்க
- ☐ விலையில் நேர்த்தியான

கவினுறு தளபாடங்களின்
மனங்கவர் தேர்வுக்கு

உங்கள் இல்லம்
பளிங்கு மாளிகையாகத் திகழ

உங்கள் தேவைகளை
திருப்தியுடன் பெற...

சிறுறி பேணிச்சர்

- கஸ்தூரியார் வீதி
- யாழ்ப்பாணம்

□ நல்ல பாத்திரங்களை

தேர்ந்து நடிப்பவன் சிறந்த நடிகன்

சிறந்த பாத்திரங்களை

தேர்ந்து வாங்குபவன் நல்ல குடும்பஸ்தன்...

□ உங்கள் தேர்வு சிறந்ததாக அமைய
உயர்ந்ததாக “செறமிகஸ்”
கோப்பை, பிங்கான் மற்றும் கண்கவர்
'கண்ணாடி'ப் பாவனைப் பொருட்களைத்
தேர்ந்தெடுக்க...

T. S. T. P. T & Co.

(ரீ. எஸ். ரீ. பீ ரீ அன் கோ)

49 டாம் வீதி : கொழும்பு 12

தொலைபேசி: 31035,

FLASH

சித்திரமான

மடப்பிடிப்புக்கு

சித்ராலயா

ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

● தொலைபேசி: 522

அதிக சுவைக்கு அண்ணா கோப்பியே!

அண்ணா கோப்பிக்கு நிகர் அண்ணா கோப்பியே!!

அண்ணா கோப்பி

தொழிலகம்

இணுவில்.

தொலைபேசி: 7412

அழகுக் கலைக் கோலம் தரும்

அற்புதப் புடவைத் திணிசுகளுக்கு

ஒப்பற்ற இடம்

சிங்காரம்ஸ்

நங்கையர் நாகும் நாவநாகரீக நகைகளுக்கு

டைமா நகைமானிகை

செட்டியார் தெரு.

கொழும்பு.

நூலுலகில் ஒரு காவிய நூல்

அழகை ஆராதனை செய்பவர்கள்

தமது சித்திரத் தையல்வேலைக்குப்பாவிப்பது

முயல் மார்க் நூலே!

தயாரிப்பாளர்கள்:

சம்பியன் திரேட்

மனுபக்சரிங் கம்பனி.

கொழும்பு - 12

559, கே. கே. எஸ் வீதி, யாழ்ப்பாணத்தில் எசுக்கம் சி. சி. ஞானசுந்தரம் அவர்களால், 559 கே. கே. எஸ் வீதியில் உள்ள கவினை அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது.